

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 27.

Udgivet 18de Juli.

1894.

L o v

om Havne- og Ringevæsenet m. v.

10 Juli.
No. 1.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 4de Juni dette Aar, saalydende:

Første Kapitel.

Angaaende Kjøbstædernes og Ladestedernes Havne.

§ 1. Under en Kjøbstads eller et Ladesteds Havn indbefattes de til samme henliggende Strækninger efter de for Tiden gjældende Grænser. Udvidelse af Havnedistrikter sker ved Lov.

§ 2. Over samtlige Kjøbstæders og Ladesteders Havne optages, hvor saadant ikke allerede er skeet, paa Statens Bekostning Kartter for at betegne Grænserne. Kartterne udfærdiges i to Eksemplarer, af hvilke det ene bliver beroende hos Havnedirektøren og det andet hos Havnestyret.

Naar et Havnedistrikt udvides, og nyt Kart udfærdiges, skal de ældre Grænser noiaagtig afmærkes paa Kartet.

§ 3. Overtrædelse af Havnelovgivningen, begaaet inden Havnen, henhører under Kjøbstadens eller Ladestedets Jurisdiktion.

§ 4. For enhver Kjøbstad og ethvert Ladested med eget Kommunesyre skal der være et Havnestyre. Ladestedet Svelvik henhører dog som hidtil under Kjøbstaden Drammens Havnevæsen og Havnestyre, som ved Behandling af Sager vedkommende Ladestedets Havn tiltrædes af en i Svelvik bosat sjøtyndig Mand, som med Baramand vælges af Kommunesyret.

10 Juli.
No. 1.

Havnestyret bestaar af:

- a. Magistraten eller, dersom den har flere Medlemmer, det Medlem, der af Kongen bestemmes;
- b. Politimesteren;
- c. et Medlem af Formandskabet, valgt for et Aar ad Gangen inden dets Midte;
- d. to sjoftyndige, i Kjøbstaden eller Ladestedet bosatte Mænd, der vælges af Kommunistyret (Formænd og Repræsentanter), der tillige vælger et lige Antal Baramænd. Ved Beslutning af Kommunistyret kan Antallet af de valgte Medlemmer og deres Baramænd forøges indtil fire, i hvilket Tilfælde det ikke er nødvendigt, at flere end to af Medlemmerne og to af Baramændene er sjoftyndige
- e. Omfatter Havnebystrøket større eller mindre Dele af Landkommuner, kan disse — forsaavidt vedkommende Herredsstyre derom fatter Beslutning — forlange sig repræsenteret i Havnestyret. Omstær kun ét Herred sig repræsenteret, kan det dertil vælge et Medlem med Baramænd; omstær to eller flere Herreder sig repræsenteret, kan disse tilsammen vælge indtil to Medlemmer samt to Baramænd. Valget foregaar i Fællesskab af Herredernes samlede Formandskaber; de hermed forbundne Udgifter bæres af Herrederne selv.

For de valgte Funktionstid, Udtrædelse og Gjenvvalg gjælder de samme Regler som for Formænd.

Havnestyret er beslutningsdygtigt, uden at Herredernes Repræsentanter er nærværende, naar enten Sagen er af den Væbsfæfthed, at Tiden ikke tillader deres Indfaldelse, eller de ikke møder frem, uagtet Indfaldelse er dem tilstillet.

I Kjøbstad, hvor særskilt Politimesterembedet er eller bliver oprettet, kan Kongen fritage Magistraten fra at være Medlem af Havnestyret.

I Ladested, hvor det er forbundet med Banskellighed at lade Magistraten forrette som Medlem af Havnestyret, kan Kongen istedet derfor bestikke en anden i eller ved Ladestedet boende Mand til Medlem.

§ 5. Havnestyret vælger selv sin Formand. Magistraten (eller hans Stedfortræder) og Politimesteren er pligtige at modtage Gjenvvalg. Forøvrigt gjælder de samme Regler som for Formandskabets Ordforer bestemt.

§ 6. Det paaligger Havnestyret:

- a. at drage Omfarg for, at Havnen og de til samme hørende Indretninger holdes i forsvarlig Stand, at afgive de fornødne Bestemmelser om Ballastfkydning og paase, at intet foretages, som kan være til Skade for Havnen eller til Hinder for Færsefen, samt med den Indfkyrkning, som er en Følge af § 8, bestemme, hvilke Arbeider der skal udføres for at for-

bedre Havnen eller lette Færjelen, saavidt Midler dertil kan 10 Juli.
tilveiebringes; No. 1.

- b. at give Regler for god Orden i Havnen, udfærdige Instrux for Havnefogden, føre Tilsyn med, at han opfylder sine Pligter, samt paase, at Bestemmelserne i denne Lov og de gjældende Reglementer overholdes;
- c. at vaage over Havnebæsenets Økonomi, føre Tilsyn med, at dets Midler anvendes rigtig, og paase, at Regnskabet, hvad enten det aflægges af Havnefogden eller en særstilt Kasserer, i behørig Tid oversendes til Magistraten, forat det kan blive revideret og decideret, saaledes som for Kommuneregnskaber bestemt.

§ 7. Havnestyret skal hvert Aar inden Udgangen af August til Magistraten afgive et Overslag over Havnekassens Indtagter og Udgifter i det følgende Aar, ledsaget af en Forklaring om de Arbejder, som agtes udførte. Sagen bliver derefter af Formandskabet at forelægge Kommunestyret, som afgjør, hvorvidt de fornødne Midler skal bevilges.

Dersom det, efterat Overslaget er afgivet, i Aarets Løb paa Grund af indtræffende Omstændigheder er nødvendigt at udføre andre Arbejder, hvortil Midler maa søges bevilgede, skal Havnestyret indkomme med Tillægsoverslag, der ligesaa forelægges Kommunestyret.

Tvist, som i Anledning af foranstaaende maatte opstaa mellem Havnestyret og Kommunestyret, bliver at afgjøre af Kongen.

Soraauidt der maa optages Laan for Havnekassens Regning, bliver Sagen at behandle efter de for Kommunelaan gjældende Regler og Laanene at garantere af Kommunen.

§ 8. Naar noget Arbejde agtes udført, som kan medføre:

- a. Forandring af Elveløb eller Strømforshold,
- b. saadan Indskrænkning i Farvandet, at det kan blive til Hindrer for Færjelen,
- c. Hindringer for de Foranstaltninger, som er iverksatte eller vides at være paataente til Landets Forsvar,

skal vedkommende Regjerings-Departements Samtykke indhentes, førend Arbeidet paabegyndes.

Dersom der i Havnestyret er ulige Meninger om, hvorvidt Arbeidet er af den anførte Beskaffenhed, skal Sagen indsendes til Departementet.

§ 9. Havnestyret holder Møde, naar det af Formanden berammes, eller naar derom fremkommer Forslag fra mindst Halvdelen af Medlemmerne. Det skal sammentræde med Havnedirektøren, naar han forlanger det.

§ 10. Havnestyret skal tilstille Havnedirektøren Udskrift af Forhandlingerne i Møderne samt Udskrift af Havnekassens aarlige Regnskaber og Inventarielister og af de efter § 13 foretagne Be-

10 Juli. faringsforretninger, alt til den Tid og i det Omfang, som af ved-
No. 1. kommende Regerings-Departement bestemmes.

§ 11. For ethvert Havnedistrikt bekræftes af vedkommende Regerings-Departement en Havnefoged, efterat Erklæring er ind-
hentet fra Havnestyret, Kommunistyret og Havnedirektøren.

§ 12. Det paaligger Havnefogden:

- a. at rette sig efter den af Havnestyret udfærdigede Instrux og navnlig føre Tilsyn med, at der i Havnen holdes god Orden, at der ikke foregaar ulovlig Ballastfyldning eller Udfastning af Affald eller Urenlighed, og at Reglerne i denne Lov og de gjældende Reglementer besværes;
- b. at drage Omforg for, at der paa de Steder, hvor Ballast maa stydes, for Havnefastens Regning anbringes og vedligeholdes de fornødne Merker;
- c. at føre Tilsyn med, at der er forsvarlige Merker paa Grunde og Skjær i Farvandet samt paa Steder, hvor der paa Bunden ligger Gjenstande, som kan medføre Skade for Fartøier eller deres Ankere eller Fortøininger.

§ 13. Havnefogden skal, saa ofte som det af Havnestyret ansees fornødent, og mindst én Gang aarlig i Forening med Lods-
oldermanden, dersom denne ikke tillige er Havnefoged, samt to Lods-
ser befare og i det Omfang, som Havnestyret bestemmer, opløbde
Havnen og derunder undersøge:

- a. om der er foregaaet nogen Opgrunding eller Forandring, som kan være til Hinder ved Farten eller Ankersætningen eller have Indflydelse paa Strømforsvarene;
- b. om noget Bygverk eller andet Anlæg af private er foretaget;
- c. om de af Staten, Havnestyret eller private til almindeligt Brug nedsatte Fæstigheder, offentlige Brygger og andre des-
lige Indretninger er uforandrede og i forsvarlig Stand;
- d. om de anbragte Fortøiningsindretninger og Merker er tilstræk-
kelige, eller paa hvilke Steder nye bør anbringes;
- e. om de bestemte Ballastpladse fremdeles uden Skade for Hav-
nen kan benyttes, eller hvilken Forandring der bør foregaa
hermed.

Saa snart det efter Befaringens Slutning kan ske, skal Havne-
fogden indsende til Havnestyret en af Lodsoldermanden og Lods-
serne medunderskrevet Forretning, hvori meddeles nøiagtig Forklaring
om Befaringen og de Foranstaltninger, som bringes i Forslag.

Der tilkommer hver af de i Befaringen deltagende Lods-
daglig Kr. 4,00, som udredes af Havnevesenet, der ogsaa har at
staae Vaad med fornødent Redskab.

§ 14. Med Hensyn til Havnefogdens Forpligtelse til:

- a. at føre Havnevesenets Regnskab,
- b. at paatage sig Bestyrelsen af Arbejder, der udføres for Havne-
vesenets Regning,

samt hans Ret til særskilt Godtgjørelse herfor, forholdes efter 10 Juli. de Regler, som hidtil paa hvert Sted har været befulgte. Naar No. 1. der indtræder Ledighed i Bestillingen, kan der heri gjøres Forandring af Kommunestyret, efterat Havnestyrets Betænkning er indhentet, hvilken Forandring maa stadfæstes af vedkommende Regjerings-Departement for at blive gyldig.

§ 15. Foraaavdtt Havnefogden ikke tillige er Havnevæsenets Regnskabsfører, antager Kommunestyret en dertil skiftet Person, hvis Løn fastsættes af Kommunestyret, der ligeledes bestemmer, for hvilket Beløb vedkommende skal stille Sikkerhed.

§ 16. Med de nedenfor nævnte Indskrænkninger skal af ethvert Fartoi, der løsser eller lader i en Kjøbstads eller et Lade- steds Havn, til Havnefogden erlægges følgende Betaling:

Af Fartoi under 10 Tons drægtigt, som er maalt . .	Kr.	0,24
" do. paa 10 " og under 25 Tons drægtigt	"	0,40
" do. " 25 " " " 50 " "	"	0,60
" do. " 50 " " " 100 " "	"	0,80
" do. " 100 " " " 150 " "	"	1,20
" do. " 150 " " " 200 " "	"	1,60
" do. " 200 " " " 250 " "	"	1,80
" do. " 250 " " " 300 " "	"	2,00
" do. " 300 " " " 350 " "	"	2,40
" do. " 350 " " " 400 " "	"	2,80
" do. " 400 " " " 450 " "	"	3,00
" do. " 450 " " " 500 " "	"	3,20
" do. " 500 " " " 600 " "	"	3,60
" do. " 600 " " " 700 " "	"	4,00
" do. " 700 " " " 800 " "	"	4,20
" do. " 800 " " " 900 " "	"	4,40
" do. " 900 " " " 1000 " "	"	4,80
" do. " 1000 " " " 1100 " "	"	5,20
" do. " 1100 " " " 1200 " "	"	5,40
" do. " 1200 " " " 1300 " "	"	5,60
" do. " 1300 " og derover	"	6,00

Hvis et Fartoi baade løsser og lader, erlægges dog saadan Betaling kun én Gang, selv om Fartøiet i Mellemtiden har ligget i Oplag.

Fartoi, som anløber en Havn oftere end én Gang i Løbet af 7 Dage, erlægger der kun én Gang Havnefogedpenge for dette Tidsrum.

Dampfartoi, der gaar i regelmæssig Rute eller anløber Havnen kun for Kulforshning og Proviantering, erlægger kun Havnefogedpenge med en Fjerdedel af de ovenfor anførte Beløb; men denne Fjerdedel erlægges, om Fartøiet endog ikke løsser eller lader i Havnen. Derksom Fartøiet paa noget Sted løsser eller lader saa mange fra Udlandet kommende eller til Udlandet bestemte Varer,

10 Juli. at de optager mindst en Halvdel af Skibets Drægtighed, eller bestøver mindst 100 Tons, skal den Omstændighed, at det gaar i regelmæssig Rute, ikke fritage det for sammeledes at erlægge fulde Havnefogedpenge.

Lystfartøier, der med betalende Selstaber eller Passagerer eller i leiet Tjeneste anløber norst Havn, skal erlægge fulde Havnefogedpenge.

Fritaget for at erlægge Havnefogedpenge i indenrigsk Fart og Fart paa Ishavet er ethvert Fartoi, hvis Drægtighed ikke er større end 30 Tons.

Al ethvert Fartoi af 50 Tons Drægtighed eller derover, som oplægges i en Kjøbstads eller et Ladesteds Havn, erlægges de fulde ovenanførte Havnefogedpenge, forsaavidt Fartoiet ikke af anden Grund pligter at erlægge saadan Betaling ved Ankomsten eller Afgang.

§ 17. Naar Kommuneskyret af Havnekassen bevilger Havnefogden en fast aarlig Løn, der af vedkommende Regjerings-Departement findes passende, kan Departementet bestemme, at Bestillingen skal aflønnes paa denne Maade, og at Havnefogedpengene skal indflyde i Havnekassen.

§ 18. Stenballast maa, forsaavidt Havnefogden ikke anviser noget Sted, hvor den kan udkastes, bringes i Land. Anden Ballast, saasom Ler, Sand eller Singel, maa ikke udkastes uden paa de bestemte Ballastpladse (§ 12 b).

§ 19. Dersom et Fartoi for at afgaa fra det Sted, hvor Ballasten er skudt, maa beholde en Del af samme, er Skibsføreren forpligtet til at lade den saaledes tilbageværende Ballast paa Fartoiets Bekostning henføre til et Sted, hvortil Havnefogden giver Samtykke. Herved maa det iagttages, at dersom Ballasten oplægges paa Land, maa den henlægges og forsynes saaledes, at den ikke kan udfyldes i Søen. Ved Transporten maa det paasees, at intet af Ballasten spildes i Havnen.

§ 20. Det skal være tilladt udenfor Landet eller paa Stordybet i Fjorden at udkaste Ballast, forsaavidt det paa Stedet er mindst 40 Meter dybt. Fra Fartoi paa 50 Tons eller derover maa dog Ballastfyldning paa Stordybet i Fjorden ikke finde Sted, uden at Gods er ombord og kun efter dennes Anvisning.

§ 21. Naar et Fartoi indkommer til en Kjøbstads eller et Ladesteds Havn med Ballast, som skal udkastes, er Skibsføreren paa Forlangende gennem Havnefogden forpligtet til at afgive samme til offentligt Brug og i denne Anledning at henføre Fartoiet til saadanne Steder i Havnen, hvor Ballasten bekvemmelig kan modtages. Herved paaligger det Modtageren at bære de med Forhalingen forbundne Omkostninger og at hjælpe med de fornødne Folk og Vaade, saa at Fartoiet ikke lider unødigt Ophold. Forpligtelsen kan ikke gøres gjældende, dersom Nederiet selv har Brug for Ballasten, eller der er Anledning til at gjøre sig den nyttig ved Salg.

§ 22. Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 18, 19, 20 og 21 straffes med Bøder fra Kr. 8,00—800,00, dog saaledes, at den mindste Bod for ulovlig Udkastning af Stenballast er Kr. 100,00. Ved Ansættelse af Bøder bliver Fartøiets Størrelse at tage i væsentlig Betragtning.

§ 23. Saavel ved Fartøiers Ankomst og Afgang som ved Fortøining og Forhaling i Havnen skal Skibsførere og Lodsler saavidt muligt undgaa at komme andre Fartøier til Fortrængsel og skal forøvrigt forholde sig efter Havnefogdens Paalæg og de for Havnen gjældende Reglementer. Dette gjælder ogsaa for dem, som fører Pramme, Tommerflaader eller deslige. Derksom Havnefogdens Paalæg ikke efterkommes, er denne efter forudgaaende Advarsel berettiget til at løskaste eller efter Omstændighederne kappe Bary, Spring, Landtaug eller deslige, naar dette er nødvendigt for at forebygge Noorden eller Skade.

Den, som i ovennævnte Tilfælde handler mod Havnefogdens Paalæg eller de gjældende Reglementer, straffes med Bøder fra Kr. 8,00—800,00 og er ansvarlig for den derved forvoldte Skade.

§ 24. Havnestyret kan ved Beslutning, der for at blive gyldig maa vedtages af Kommunestyret og stadfæstes af Kongen, bestemme, at der til Fartoi af mindst 50 Tons Drægtighed inden Havnen skal benyttes Havnelods i det Omfang og paa den Maade, som i Beslutningen bestemmes. I Beslutningen skal Tæxt for Benyttelse af Lodsen fastsættes.

Ligesaa kan Havnestyret med Samtykke af Kommunestyret bestemme, at der ved Indtagning, Skydning eller Løsning af Ballast skal benyttes Ballastvægter, samt fastsætte Tæxt herfor.

Saavel Havnelods som Ballastvægter antages af Havnestyret efter Forslag af Havnefogden og afstediges ligesaa af dette.

§ 25. Efter Forslag af Havnestyret skal Kommunestyret inden et Aar efter denne Lods Krafttræden give almindelige Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Havnen. Havnestyret tiltrædes for dette Tilfælde af Brandinspektøren. Vedtægterne, og de muligens senere besluttede Endringer, maa stadfæstes af Kongen for at blive gyldige. De saaledes givne Vedtægter kundgøres ved trykte Plakater og paa anden hensigtsmæssig Maade.

Indtil disse Vedtægter er givne, vedbliver de nugjældende Lovbestemmelser og de i Medhold af dem givne Regler at gjælde.

Overtrædelse af de ifølge denne Paragraf givne Vedtægter straffes med Bøder fra Kr. 8,00—800,00, forsaavidt Gjærningen ikke gaar ind under den almindelige Straffelov.

§ 26. Affald eller Urenlighed maa ikke udkastes i Kjøbstædernes eller Ladestædernes Havne eller henlægges enten paa Isen eller paa Stranden saa nær Flodmaalet, at det kan befrygtes at blive ført ud i Søen. Forbudet gjælder ogsaa Strømme eller Elveløb udenfor Havnen, naar det udkastede af Strømmen kan føres

10 Juli. ind i denne. Fra ovenstaaende Bestemmelser kan Havnestyret be-
No. 1. vilge saadanne Undtagelser, som ikke kan medføre skadelige Følger
for Havnen.

Forsaavidt det i Fiskeidistrikterne har været sedvanligt at ud-
kaste Fiskeaffald i Havnene, kan dette fremdeles ske, indtil der af
Kongen, efterat Erklæring er indhentet fra Havnestyret og Kommu-
nestyret, anderledes bestemmes.

Overtrædelse af Forbudet i denne Paragraf straffes med Bø-
der fra Kr. 2,00—800,00.

§ 27. I Kjøbstædernes eller Ladestedernes Havne maa in-
gen opføre noget Bygverk, gjøre noget Anlæg, foretage nogen Op-
fyldning eller Uddykning eller gjøre nogen Forandring ved ældre
Bygninger eller Anlæg, uden dertil at have erhvervet Tilladelse af
Havnestyret, der har at afgjøre, hvorvidt det paatænkte Arbejde vil
være til Skade. Dersom Arbejdet er af den Betskaffenhed, som om-
handles i § 8, maa vedkommende Regjerings-Departements Sam-
tykke indhentes.

Andragende til Havnestyret om saadan Tilladelse skal inde-
holde Beskrivelse af Arbejdet og indgives i to Exemplarer, af hvilke
det ene bliver beroende hos Havnestyret. Andragendet indsendes
gennem Havnesfogden, der skal ledsage det med sin Betænkning.

Dersom nogen har foretaget Arbejde som ovenfor anført uden
at have erhvervet den nødvendige Tilladelse, straffes han med Bø-
der fra Kr. 8,00—800,00 og er derhos paa Forlangende pligtig
til at borttage det opførte.

Den, der formener sig forurettet ved Havnestyrets eller De-
partementets Afgjørelse, kan forlange Sagen forelagt Kongen.

Gier af saadant Bygverk eller Anlæg som ovenfor nævnt er
forpligtet til at holde samme forsvarlig vedlige, saa at ingen Skade
deraf opstaar for Havnen.

Havnestyret har Ret til at borttage Underbygning, som
har henligget ubenyttet i fem Aar og findes at være til Skade for
Havnen, dog mod Erstatning efter Tægt, dersom det borttagne skøn-
nes at have nogen Værdi for Gieren.

§ 28. Dersom det, efterat Bryggepengene for samtlige Kom-
munen tilhørende Brygger er beregnede til Indtægt efter den for
samme bestemte Tægt (§ 55), viser sig, at Havnekassens Indtægter
ikke er tilstrækkelige til de beregnede Udgifter, kan Kjøbstadens eller
Ladestedets Kommunestyre fatte Beslutning om, at der til Indtægt
for Havnekassen kan bevilges et Tillæg af indtil 1 pCt. til alle
Toldindtægter af Varer paa Stedet.

De i Medhold heraf fattede Beslutninger maa for at blive
gyldige stadfæstes af Kongen.

Tillægget opkræves af vedkommende Toldopbeholdsbetjent,
som herfor tilkommer 4 pCt. af det opkrævede til og med Kr.
4000,00 aarlig, 2 pCt. af Beløb over Kr. 4000,00 til og med

Nr. 40 000,00 og 1 pCt. af det oversthydende. Med Hensyn til 10 Juli.
Toldboppeborsefsbetjentens Regnskabsaflæggelse gjælder de samme Reg- No. 1.
ler som i sidste Punktum af § 29 for den der omhandlede Afgift
bestemt.

§ 29. Viser den efter § 28 besluttede Afgift sig utilstrækkelig til Udfyldning af Havnekassens beregnede Udgifter, kan Kjøbstadens eller Ladestedets Kommuneskyre fatte Beslutning om, at der af Fartoi, som løsser eller lader i Havnen, skal svares en Afgift til Stedets Havnekasse, hvilken ikke maa overstige følgende Beløb:

1. af Fartoi, som alene løsser eller lader Varer, der er ankomne fra eller bestemte til Udlandet, 10 Ore for hver Registrerton, Varerne efter Opgave fra Toldbopshuset optager;
2. af Fartoi, som alene løsser eller lader Varer, der er ankomne fra eller bestemte til indenrigsk Sted, 5 Ore pr. Ton af Fartoiets maalte Drægtighed. Varer, der er faldne paa Havet eller paa ubeboede Strækninger i Polaregnene, og som derfra direkte indføres, ansees som Varer, der er ankomne fra indenrigsk Sted. Afgiften erlægges i intet Fald mere end én Gang for Losning og én Gang for Ladning i hver Maaned. For Fartoi, der er under 50 Tons drægtigt, bortfalder denne Afgift, og Kommuneskyret kan beslutte, at denne Fritagelse udstrækkes til Fartoi af indtil 80 Tons Drægtighed. For Dampskib, der gaar i regelmæssig Rute, nedsættes den til en Tjerededel. Hvorvidt et Dampskib gaar i regelmæssig Rute, afgøres i Tvivlstilfælde af vedkommende Regjeringsdepartement;
3. af Fartoi, der løsser eller lader baade Varer, som er ankomne fra eller bestemte til Udlandet, og Varer, som er ankomne fra eller bestemte til indenrigsk Sted, svares særskilt for hver Rejse alene Afgift enten efter No. 1 eller No. 2 og i ethvert Tilfælde efter den Regel, som for Losning og Indladning tilsammen giver det største Afgiftsbeløb.

Afgiftssatserne efter ovenstaaende Regler No. 1 og No. 2 maa altid staa i samme Forhold til hinanden som de her opstillede Maximumsatser, saaledes at naar Afgiften efter No. 1 f. Ex. bestemmes til 4 Ore pr. bestubet Ton, maa Afgiften efter No. 2 være 2 Ore pr. Ton Drægtighed.

Det kan endvidere af Kommuneskyret besluttes, at der af Lysfartoi, der med betalende Selstaber eller Passagerer eller i leiet Tjeneste anløber Havnen, skal svares lignende Afgift til Havnekassen, hvilken ikke maa overstige 10 Ore pr. Ton af Fartoiets maalte Drægtighed.

Fritagne for den i nærværende Paragraf bestemte Afgift er:

1. Krigsfartoi;
 2. Fartoi, der benyttes i den norske eller svenske Stats Tjeneste.
- Angaaende Afgiftens Beregning fastsætter Kongen de fornødne reglementariske Forskrifter; de nærmere Regler for dens Opkræv-

10 Juli. ning og Erklæggelse, som findes nødvendige, bestemmes af Kommunestyrer.
No. 1.

De i Medhold af nærværende Paragraf fattede Beslutninger maa for at blive gyldige stadfæstes af Kongen.

Efter Andragende fra Kommunestyret kan det paalægges vedkommende Toldoppebørselsbetjent at opkræve Afgiften i det Omfang og mod den Godtgjørelse, som af Kongen bestemmes. Toldoppebørselsbetjenten har at afgive Regnskab til Havnestyret og er underkastet samme Forpligtelser og Ansvar, som gjælder for hans øvrige Oppebørsler.

§ 30. Hvor det findes nødvendigt at træffe særskilte Foranstaltninger til Forebyggelse eller Fjernelse af Isehindringer, kan der efter Beslutning af Kommunestyret med Stadfæstelse af Kongen bestemmes en Afgift af Fartøier, der i Tidsrummet mellem 1ste December og 31te Marts befarer vedkommende Farvand, eller af de Varer, de medfører. Afgiften kan lægges enten paa Fartøi eller paa Varerne eller paa begge og for Varernes vedkommende med forskjellige Satser efter deres Bestaaffenhed.

Er flere Havnedistrikter interesseret i Foranstaltninger mod Isehindringer, kan Kongen, efterat de interesserede Kommunestyre er hørt, bestemme de nærmere Ordninger, som maatte foranlediges ved Fællesarbeidet i dette Viemed, samt om Afgifternes Art og Størrelse.

§ 31. Fører af Fartøi, som ifølge denne Lov har noget at erlægge til Havnekassen eller Havnefogden, skal under Straf af Bøder fra Kr. 2,00—20,00 snarest mulig og senest inden 24 Timer efter Fartøiets Ankomst til Kjøbstad eller Ladested melde sig hos Havnefogden. For Dampskib i regelmæssig Rute kan en Havnefogden tilfattet Befjendtgjørelse om Ruten træde istedenfor Anmeldelse.

Andet Kapitel.

Om Udhavne og andre Farvand, som ikke henhører under Kjøbstæderne eller Ladestederne.

§ 32. Samtlige de Havne og Farvand, som ikke henhører under noget Havnestyre, staar under Tilsyn og Bestyrelse af den for Distriktet ansatte Overlods. Overbestyrelsen tilligger vedkommende Regjeringsdepartement og udøves gennem Havnedirektøren.

§ 33. Lodsoldermændene er forpligtede til at forrette som Havnefogder i de Udhavne, som henhører under deres Distrikt, føre det fornødne Tilsyn med Farvandene i Distriktet og derved rette sig efter de dem af Overlodsen meddelte Instruxer. De skal i Foræning med to Lodser paa de Tider og i det Omfang, som af Overlodsen bestemmes, foretage Befaring og derom gjøre Indberetning til denne. Der tilkommer hver af Lodserne ved Befaringen Kr. 4,00

daglig og Lodsoldermanden, naar han maa foretage Reiser, Kr. 10 Juli.
6,00 daglig, begge Dele af Statskassen. Det paaligger Lodsolder- No. 1.
manden uden særskilt Godtgjorelse at skaffe Vaad med fornødent Redskab.

Kongen kan bestemme, at der i Udhavn, i hvilken Lodsoldermanden ikke er bosat, skal ansættes en særskilt Havnebetjent, der, forsaavidt ikke Løn er bevilget, lønnes af Lodsoldermanden som for Lodsformænd bestemt. Denne Betjent bliver efter Forslag af Lodsoldermanden beskiftet af Overlodsjen, der ogsaa affædiger ham. Han har Lodsoldermanden til sin nærmeste Foresatte, medmindre anderledes af vedkommende Regjeringsdepartement anordnes.

§ 34. Kongen kan bestemme, at der i Udhavn, hvor det for Tilshynets Skyld ansees fornødent, skal erlægges Havnefogedpenge (§ 16) af ethvert Fartoi — Dampskib, som gaar i regelmæssig Rute undtaget —, forsaavidt samme løsser eller lader Varer, der kommer fra eller er bestemte til Udlandet, saavel som af Lystfartoi, der med betalende Selskaber eller Passagerer eller i leiet Tjeneste anløber Havnen. Dersom et Dampskib i en saadan Udhavn løsser eller lader saadanne Varer, som ovenfor nævnt, udgjørende mindst en Halvdel af Skibets Drægtighed, skal dog den Omstændighed, at det gaar i regelmæssig Rute, ikke fritage det for at erlægge fulde Havnefogedpenge. Ligeledes erlægges i Udhavn fulde Havnefogedpenge af ethvert Fartoi af 80 Tons Drægtighed eller derover, som oplægges sammebeds. Havnefogedpengene, for hvis Erlæggelse Reglerne i § 16 forøvrigt besølges, tilfalder Lodsoldermanden.

§ 35. For Udhavn, i hvilken der ikke er Havnestyre, bestemmer Overlodsjen Ballastplads.

Hvor bestemt Ballastplads ikke findes, kan saadan for Tilfældet anvises af Lodsoldermanden, Havnebetjenten eller nogen Nærboende, som dertil af Overlodsjen er bemyndiget. Vedkommende Betjente har i den Henseende at besølg Overlodsjens Instrux. Skibsføreren har selv ved Henvendelse til Vedkommende at forlange Ballastplads anvist.

Overlodsjen eller Havnestyret, dersom der paa Stedet er et saadant (§ 41), kan ved Beslutning, der maa stadfæstes af vedkommende Regjeringsdepartement, i det hele eller for en Del gjøre Bestemmelserne i §§ 18 og 19 gjældende for Udhavn.

Ballastfshydning udenfor de bestemte Steder straffes efter § 22.

§ 36. Bestemmelserne i § 23 kommer til Anvendelse i Udhavne saaledes, at Lodsoldermanden eller Havnebetjenten i disse Havne træder istedenfor Havnefogden. De Regler og Instruxer med Hensyn til god Orden i Havnen, som maatte ansees fornødne, udfærdiges, forsaavidt der ikke er noget Havnestyre paa Stedet, af Overlodsjen.

§ 37. Efter Forslag af Overlodsjen eller Havnestyret, dersom

10 Juli. der paa Stedet er et saadant, kan Herredsstyret give almindelige No. 1. Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Udhavn. Vedtægterne maa stadfæstes af Kongen.

§ 38. Forbudet i § 26 mod at udkaſte Affald og Urenlighed og den dermed forbundne Straffebestemmelse gjælder ogsaa i Udhavne samt trange eller grunde Farvand, der benyttes til almindelig Færdsel.

Forbudet gjælder ikke Giskeaffald, uden forsaavidt der i enkelte Havne eller Farvand viser sig skadelige Følger af, at saadant Affald udkaſtes, i hvilket Tilfælde Forbud kan udfærdiges af Kongen, efterat Erklæring er indhentet fra Herredsstyret, samt Overlodsen eller Havnestyret, hvis der paa Stedet er saadant.

§ 39. Bestemmelserne i § 27 bliver at anvende i Udhavne og trange Farvand, der benyttes til almindelig Færdsel, dog saaledes, at de i Paragrafen bestemte Bøder bortfalder, og at Overlodsen træder i Stedet for Havnestyret, hvor saadant ikke er.

§ 40. Naar der i en Udhavn foregaar Indførsel eller Udførsel, kan Herredsstyret fatte Beslutning om, at der af Fartøi, som i en Havn i Herredet løser eller lader Varer, skal svares en Afgift, der skal anvendes til saadanne Arbejder i Havnen, som er foreslaaede af Havnebestyrelsen eller bifaldes af den. For denne Afgift gjælder Reglerne i § 29, dog med den Forandring, at Afgiften kun erlægges, dersom Varerne kommer fra eller er bestemte til Udlandet, og at den ikke kan kræves af Dampskib, der gaar i regelmæssig Rute, medmindre det i Havnen løser eller lader saadanne Varer, udgjørende mindst en Halvdel af Skibets Drægtighed.

I ovennævnte Tilfælde kan derhos af Herredsstyret beslattes paalagt Lystfartøier, der med betalende Selskaber eller Passagerer eller i leiet Tjeneste anløber Havnen, en lignende Afgift, hvilken ikke maa overstige 10 Ore pr. Ton af Fartøiets maalte Drægtighed.

De i denne Paragraf omhandlede Beslutninger maa for at blive gyldige stadfæstes af Kongen.

§ 41. Kongen kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Herredsstyre, anordne, at der skal oprettes Havnestyre for Udhavne, naar det for at føre Tilsyn med Arbejder eller for at paase god Orden i Havnen ansees hensigtsmæssigt. Havnestyret skal bestaa af en af Kongen bestiftet Mand og to af Herredsstyret valgte sjøkyndige Mænd. For disse to sidste vælges tillige to Varer. Styret vælger selv sin Formand. For de af Herredsstyret valgte Funktionstid, Udtrædelse og Gjenvalg gjælder de samme Regler som for Formænd og Ordfører bestemt.

Havnestyret har at indtræde i Overlodsens Sted og at udføre de Forretninger, der i Kjøbstædernes og Ladestædernes Havne paaligger Havnestyret, saavidt dette passer med Forholdene paa

Stedet, hvilket nærmere bestemmes ved en af vedkommende Regjeringsdepartement og efter Forslag af Havnedirektøren udsædiget No. 1. Instrug.

Indtræder der saadan Forandring i Forholdene, at Havnestyre ikke længer anses nødvendigt, kan det, efterat fornøden Erklæring fra Herredsstyret er indhentet, ophæves af Rongen.

Tredie Kapitel.

Om Ringe og andre Fortøiningsindretninger samt Merker.

§ 42. Ringe, andre Fortøiningsindretninger samt Merker bestyres og tilsees paa de Steder, hvor der er Havnestyre, af dette under saadant Overopsyn, som af Rongen anordnes. Udenfor disse Steder paaligger Bestyrelsen og Tilsynet de Embedsmænd, som Rongen bestemmer, hvorhos Lodsoldermænd, Havnebetjente og Lodsere er pligtige til at gaa dem tilhaande dermed.

§ 43. Naar det for Statens eller en Kommunes eller et Havnevæsens Regning findes nødvendigt at anbringe en Fortøiningsindretning, er Eieren, forsaavidt vedkommende Regjeringsdepartement har givet Samtykke til Foretagendet, pligtig til at finde sig i den Skade, som Indretningen maatte medføre for hans Eiendom, mod Erstatning, der i Mangel af Overenskomst bestemmes ved Skjon. Dersom Fortøiningsindretningen skal anbringes i en Kjøbstads eller et Ladesteds Havn, afholdes saavel Skjon som Overskjon ved Kjøbstadens eller Ladestedets Jurisdiktion efter de almindelige for saadanne Forretninger gjældende Regler. Udenfor disse Steder afgives Skjønnet under Lensmandens Bestyrelse af to Mænd, som af Fogden opnævnes med Jagttagelse af § 19 i Lov af 28de August 1854. Varsel gives saaledes, som for Forligelseskommissionen er bestemt. For at bestyre Forretningen tilkommer Lensmanden Kr. 4,00 foruden sedvanlig Skyds- og Diætgodtgjorelse samt 67 Ore Arbet for Forretningens Beskrivelse og Bekræftning. Overskjon afgives under Sørenskriverens Bestyrelse af 4 Mænd, der, forsaavidt nogen vedkommende forlanger det, opnævnes i Henshold til ovennævnte Lovs § 24.

I begge Tilfælde maa Overskjon forlanges inden 14 Dage og betales efter Overskjonsmændenes Bestemmelse af den Part, som Skjønnet gaar imod.

Naar det fornødne er foregaaet med Hensyn til Bestemmelse af Erstatningen og denne derhos er tilbudt, skal Bestyrelsen af Ringevæsenet være berettiget til at blive sat i Besiddelse af Grundene, om saa behøves, ved Byfogdens eller Fogdens Hjælp.

§ 44. Dersom Eieren af den Grund, paa hvilken en Fortøiningsindretning skal anbringes, har nogen saadan Indretning, af hvilken han har Indtægt, og som er saa nærliggende, at Indtæg-

10. Juli. ten skjønes at ville lide Afgang ved det nye Anlæg, skal der tages
 No. 1. Hensyn hertil ved Ansættelse af Erstatningen efter § 43.

§ 45. Dersom Grundeieren i det Tilfælde, som omhandles i § 43, er villig til at anbringe og vedligeholde Fortøiningsindretningen, og Bestyrelsen finder dette hensigtsmæssigt, kan Sagen ordnes ved en Overenskomst, der maa stadfæstes af vedkommende Regjeringsdepartement, og som skal gaa ud paa:

- a. at Fortøiningsindretningen skal anbringes paa det af Bestyrelsen opgivne Sted og være saaledes indrettet som af Bestyrelsen bestemt;
- b. at Grundeieren saavel som efterkommende Eiere forpligtes til at vedligeholde Indretningen i saadan Stand, som Bestyrelsen finder forsvarlig;
- c. at Eieren, saalænge Forpligtelsen i Bogenstav b opfyldes, skal være berettiget til den i § 47 eller efter Omstændighederne § 48 bestemte Betaling;
- d. at Indretningen kan indløses mod Erstatning, der i Tilfælde bestemmes ved Skjø som i § 43 bestemt, saafremt Eieren forsømmer Indretningens Vedligeholdelse og undlader inden en af Bestyrelsen forelagt Frist at sætte den i forsvarlig Stand;
- e. at der angaaende disse Rettigheder og Forpligtelser skal oprettes et af begge Parter underskrevet og paa Grundeierens Bekostning behørig thinglæst Dokument, der udsærdiges i to Exemplarer, af hvilke hver Part beholder et.

§ 46. Den Ret til Indløsning af Fortøiningsindretning, som ved Lov om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 19 var tillagt Grundeieren, tilkommer ham fremdeles, forsaavidt Retten er opstaaet, forinden nærværende Lov træder i Kraft.

§ 47. For enhver med behørigt Hjemmelsbrev forsynet eller ved offentlig Foranstaltning anbragt Ring eller anden Fortøiningsindretning, som benyttes, skal der, forsaavidt der ikke er nogen særskilt for Tilfældet gjældende Regler, erlægges følgende Betaling:

- a. naar Fortøiningen finder Sted under Fartøiets Henliggen enten i Dplag eller for Modvind, Losning, Ladning eller deslige, alt dog ikke i længere Tid end to Maaneder, af Fartøi:

paa 200 Tons og derover	Kr. 4,00
" 125 — til 200 Tons	" 2,40
" 40 — " 125 —	" 1,60
" 10 — " 40 —	" 0,80
mindre Fartøi med merket Drægtighed	" 0,40
- b. naar Indretningen kun benyttes til Warming eller til at anlægge et Spring for at bringe Fartøiet under Seil: en Tredjedel af ovenangførte Betaling;
- c. naar Fartøiet henligger over to Maaneder: for hver 3 Maaneder, i hvilke Indretningen derefter benyttes, ligesaa meget,

som for de to første Maaneder er fastsat, om den end ikke 10 Juli.
benyttes den hele Tid. No. 1.

Af Fartoi, som har Landfæste i Trær, Stene eller andre naturlige Fortoiningssteder, skal, naar disse er nærmere end 170 Meter fra en med behørig Hjemmelsbrev stadfæstet Fortoiningsindretning, erlægges den ovenfor bestemte Afgift ligesaa fuldt, som om Fartøiet var gjort fast i Fortoiningsindretningen. Befindes flere kunstige Fortoiningsindretninger indenfor en Afstand af 170 Meter fra et afbenyttet naturligt Fæstested, kommer Afgiften til lige Deling mellem Eierne af Indretningerne.

Loven af 9de August 1839 angaaende Skibsafgifter i Landgesundsfjorden saabelsø som de for enkelte Steder forøvrigt vedtagne Taxter for Brugen af Fortoiningsindretninger bliver fremdeles gjældende.

§ 48. Forsaavidt Anlæg og Vedligeholdelse af en Fortoiningsindretning er forbundet med saa betydelige Udgifter, at den i § 47 bestemte Betaling findes at være utilstrækkelig, kan Betalingen forhoies indtil det dobbelte ved en Beslutning af Havnestyret, der maa vedtages af Kommunistyret og stadfæstes af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 49. Naar det paa Grund af Omstændighederne ikke findes hensigtsmæssigt at opkræve Betaling for Benyttelse af de Staten tilhørende Fortoiningsindretninger, kan vedkommende Regjeringsdepartement bestemme, at Opkrævningen skal undlades.

§ 50. Saa snart et Fartoi er fortøiet ved en Fæstighed, er Førereren forpligtet til at erlægge den bestemte Betaling. Sker dette ikke, og der heller ikke stilles antagelig Sikkerhed, er Eieren af Fortoiningsindretningen eller den, som handler paa Eierenes Vegne, berettiget til at løsfaste Fortøiningen.

§ 51. Merker for at betegne Grunde eller veilede i Farvandet anbringes paa Steder, hvor der er Havnestyre, af dette for Havneassens Regning med Jagttagelse af de af vedkommende Regjeringsdepartement i denne Anledning givne Regler. Udenfor disse Steder anordner Departementet eller den, som samme dertil be- myndiger, hvorledes Merker skal anbringes og indrettes.

Uden Havnestyrets eller Departementets Tilladelse maa i Farvand, der benyttes til almindelig Færdsel, Merker hverken anbringes eller, naar de engang er anbragte, borttages eller forandres. Vedkommende er derhos forpligtet til at vedligeholde dem.

Overtrædelse af ovenstaaende Bestemmelser straffes med Bøde fra Kr. 8,00—800,00.

§ 52. Naar vedkommende Regjeringsdepartement har anordnet eller givet Samtykke til Anbringelse af de i § 51 omhandlede Merker, er Eieren forpligtet til at finde sig deri mod Erstatning, der i Mangel af Overenskomst bestemmes ved Skøn paa den Maade, som i § 43 er anført.

10 Juli.
No. 1. § 53. I Merke — Ballastmerke derunder indbefattet — maa Vaad eller andet ikke fastgjøres. Heller ikke maa offentlig Fortøiningsindretning borttages, flyttes eller forandres uden Samtykke af den Autoritet, under hvilken Indretningen i Genhold til § 42 forterer. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder fra Kr. 8,00—80,00, hvorhos den skyldige i det Tilfælde, som sidstnævnte Bestemmelse omhandler, er pligtig til at gjenoprette det gamle Forhold efter vedkommende Autoritets nærmere Bestemmelse. Sker Skade, kommer Lovgivningens almindelige Straffebestemmelser til Anvendelse.

Fjerde Kapitel.

Forstjellige Bestemmelser.

§ 54. Naar Havne, Brygge eller Thranlæg eller Arbeide til Udbedring af Havn eller Færvand ønskes foretaget enten for Statens eller for nogen Kommunes eller noget Havnevesens Regning, skal i Tilfælde af, at Kongen har meddelt Tilladelse til Foretagendets Udførelse, enhver være pligtig til mod Erstatning saavel at afstaa den til Foretagendets Udførelse fornødne Grund — hvad enten den er bebygget eller ikke — som at finde sig i den Skade eller Forringelse, som Foretagendet maatte medføre for ham tilhørende Grund, Eiendom, Indretninger eller Eiendomsherligheder.

Erstatningen fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, overensstemmende med Lov af 10de Mai 1860 om Rettergangsmaaden i Sager angaaende tvungen Afstaaelse af Grund, §§ 1—4.

§ 55. Taxt for Benyttelse af Brygge fastsættes af Kongen, hvis Bryggen tilhører Staten, men af Kommunestyret med kongelig Stadsfæstelse, hvis den tilhører Kommunen eller er opført for Havnevesenets Regning.

§ 56. Synker eller ilanddriver Fartøi, Tommer eller andre Gjenstande i en Havn eller paa noget andet Sted, hvor de kan være til Hinder for Havnen eller Færdselen i Almindelighed, bør Havnebestyrelsen, forsaavidt dertil er Anledning, forelægge vedkommende en efter Omstændighederne aspasset Frist, inden hvilken Arbeidet med den sunkne eller ilanddrevne Gjenstands Bortskaffelse skal paabegyndes for siden uafbrudt at fortsættes. Dersom Arbeidet ikke paabegyndes inden den forelagte Frist, eller dersom det efter at være paabegyndt ikke uafbrudt fortsættes paa den Maade og med den Hurtighed, som af Bestyrelsen findes betryggende for Havnens eller Færdselens Interesser, eller dersom Omstændighederne ikke tilsteder, at Bortskaffelsen henstaar saa længe, som ovenstaaende Bestemmelser vilde medføre, er Bestyrelsen berettiget til at foranstalte Bortskaffelsen og har for sine Udgifter Fortrinsret i, hvad der saaledes beriges. Udover dettes Værdi er Eieren ikke pligtig til at erstatte disse Udgifter. Ved denne Bestemmelse er

dog ingen Indskrænkning gjort i Erstatningspligt, som af anden 10 Juli.
Grund maatte paahvile ham. No. 1.

§ 57. Vedkommende Regjeringsdepartement kan bestemme, at Dampfartøier i trange Farvand, hvor det til Forebyggelse af Skade ansees fornødent, indskrænker sin Fart

Lignende Bestemmelse kan gives af Havnestyret for vedkommende Havnedistrikt.

Overtrædelse af saadant Paabud straffes med Bøder fra Kr. 8,00—800,00.

§ 58. Hvor det til Forebyggelse af Sjøskade ansees fornødent, kan vedkommende Regjeringsdepartement paahvile, at der paa den Maade og i den Tid, som Departementet bestemmer, skal skjærmes mod Farvandet for Lysning fra Vindu eller anden Abning, Rube, Baal og deslige, eller for Blus, der benyttes ved Lysstring. Ansees det fornødent at træffe saadan Forskjoning strax, kan Lodsoldermanden eller Havnebetjenten derom give Paabud, som bliver at efterkomme, indtil Departementets Afgjørelse er erhvervet.

Overtrædelse af noget i denne Paragraf omhandlet Paabud straffes med Bøder fra Kr. 800,—800,00.

§ 59. Det skal være fremmede og uberettigede forment at optage Karter over Rigets Havne, Fjorde og Indløb eller sammesteds at oplodde Dybet eller Grundene, medmindre de dertil har Kongens eller vedkommende Regjeringsdepartements Tilladelse. De, som erholder saadan Tilladelse, skal strax, og førend de begynder Arbejdet, derom give vedkommende Overlods behørig Underretning.

Den, som handler herimod, skal være fængslig Anholdelse underkastet og straffes første Gang med Bøder fra Kr. 40,00 til Kr. 400,00, 2den Gang fra Kr. 400,00 til Kr. 800,00 og, om Forseelsen oftere begaaes, med Fængsel, alt forsaavidt ikke højere Straf for Tilfældet i Straffelovgivningen er bestemt.

§ 60. Det paaligger Lodsjerne og Havnelodsjerne at anmelde enhver ulovlig Ballastfyldning eller Udkast af Affald og Urenlighed, naar de derom bliver vidende. Overtrædelse straffes med Bøder fra Kr. 8,00 til Kr. 800,00.

§ 61. De Forklaringer, som Havnevesenets Betjente aflægger og beebiger angaaende sine Tjenesteforretninger og hvad derunder foreskalder, skal, naar ingen Vidner have, agtes lige med de af Told- og Politibetjente i lignende Tilfælde afgivne Forklaringer.

§ 62. Skibsføreren er med Hensyn til Bøder og Stadeserstatning efter denne Lov ansvarlig for sine Folks Handlinger, medmindre Forseelsen bevises at være begaaet mod hans udtrykkelige Ordre. Ligesaa hester Fartøiet med Redskaber for Bøder og Erstatning, som Skibsføreren efter denne Lov er ansvarlig for.

Bestyrelsen kan, naar nogen Skade er sket, paa Fartøiets eller anden vedkommendes Bekostning lade udføre de Arbejder, som er fornødne for at rette derpaa.

10 Juli.
No. 1.

§ 63. Intet Fartoi maa klareres paa Toldboden, forinden Skibsføreren godtgjør, at han har erlagt, hvad der af Fartøiet skal betales til Havnevesen og Havnebetjent. Ligeledes skal Toldklarering paa Forlangende af Havnebetjenten negtes det Fartoi, paa hvilket der hester Bøder eller Skadeserstatning til Havnevesen, Kommune eller Stat for Overtrædelse af Havnelovgivningen (§ 62), indtil Skibsføreren har betalt eller stillet saadan Sikkerhed, som af Politimesteren eller udenfor Kjøbstæderne og Ladestederne af Fogden findes fyldestgørende.

Er Fartøiet ikke Toldklarering undergivet, kan vedkommende Havnebetjent, naar Skibsføreren enten negter eller paa anden Maade søger at unddrage sig for at betale Afgift, Bøder eller Erstatning, som ovenfor nævnt, ved de Midler, som for Diemedet findes tjenlige, stanse Fartøiet, indtil Betalingen er erlagt eller antagelig Sikkerhed er stillet.

Til Veiledning ved at bestemme Størrelsen af den Sikkerhed, som skal stilles for Erstatningskrav, har Havnebetjenten eller i Kjøbstad eller Ladested, om dertil er Tid, Havnestyret at afgive Erklæring.

Hvor der ifølge foranstaaende Bestemmelser stilles Sikkerhed, har Skibsføreren at opgive en paa Stedet bosat Mand, for hvem Indkaldelse og Stevning kan forkyndes med samme Varsel og med samme Virkning, som om Skibsføreren der var bosat og tilstede.

Afgaar Fartoi, uden at Afgift, Bøder eller Erstatning, som paahviler det, er betalt, eller uden at der for samme er stillet antagelig Sikkerhed, skal paa Havnestyrets eller Overlodsens Forlangende Toldklarering eller Afgang negtes det paa andet Sted, hvor til det senere maatte ankomme, indtil Skibsføreren betaler eller stiller Sikkerhed. Derhos ansees den Skyldige med Bøder fra Kr. 8,00 — 800,00.

§ 64. Som Løsning eller Ladning efter nærværende Lov ansees det ikke, naar Varer i mindre Mængde end 1 Ton afleveres eller indtages.

§ 65. Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov behandles overensstemmende med de for Politisager gjældende Forfrister, forsaavidt Straffen kun er Bøder.

§ 66. Af Bøder, som erlægges efter denne Lovs §§ 22, 26, 35 og 38, tilfalder en Halvdel Angiveren, dersom han er ansat ved Havnevesenet eller Politiet eller er Vods. Det samme gjælder for Havnebetjente og Politibetjente med Hensyn til Bøder efter §§ 25 og 37. Retten til Andel i Bøderne bortfalder, dersom Angiveren aflægges Vidnesbyrd i Sagen.

Forøvrigt tilfalder Bøder efter denne Lov Havnevesenet, dersom Overtrædelsen er begaaet inden Grænserne af en Kjøbstads eller et Ladesteds Havn eller i en Udhavn, hvor særskilt Havnestyre er anordnet, men i andre Tilfælde Statskassen.

§ 67. Denne Lovs Bestemmelser kan af Kongen gøres 10 Juli.
gjældende for Elb og Indsjo, forsaavidt de sammesteds maatte fin- No. 1.
des anvendelige.

§ 68. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste
Aar, fra hvilken Tid ophæves:

Forordningen af 21 Marts 1705 § 3;

Plakat af 22de November 1799 om Godtgjørelse for Grund
til Lodsmærker;

Lov af 24de Juli 1827 om Havne- og Ringevæsenet;

Lov af 20de August 1842 angaaende Forandring i de for
Mudder- og Havnepenges Erlæggeelse gjældende Bestemmelser;

Lov af 12te Juli 1848, indeholdende Tillæg til og Foran-
dringer i Havneloven af 24de Juli 1827;

Lov af 14de August 1851 angaaende Brugen af Ild og
Lys ombord i Fartøier, der ligger i Rigets Havne;

Lov af 23de Mai 1857 angaaende Torsfiskeriet i Nord-
lands Amt og Senjen og Tromsø Fogderi § 13;

Lov af 5te September 1857, indeholdende forandrede Be-
stemmelser angaaende nogle Skibsafgifter til Havnevæsenet;

Lov af 12te Oktober 1857 om Havnevæsenets Bestyrelse;

Lov af 18de Mai 1860 angaaende Fiskerier i Nordlands og
Finmarkens Amter § 1;

Lov af 17de Marts 1866, indeholdende Forandringer i
Havneloven af 24de Juli 1827 § 14;

Lov af 6te Juni 1878 angaaende Baartorsfiskeriet ved
Søndmøres Kyster § 1, og

Lov af 14de Juni 1890 angaaende Bestyttelse af Sjømerker.

Ligesaa træder andre ældre Lovbud ud af Kraft, der strider
mod nogen Bestemmelse i denne Lov.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Ri-
gets Segl.

Givet i Marstrand den 10de Juli 1894.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

10 Juli.
No. 2.

Lov

angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Koft-
godtgjørelse.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre viterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsam-
lede ordentlige Storthings Beslutning af 7de Juni dette Aar,
saalydende:

I. Angaaende Skydsgodtgjørelse.

§ 1. Offentlige Tjenestemænd er for Reiser inden Riget,
saavel i offentlige Anliggender som til Udførelse af Forretninger
for Private i de Tilfælde, hvor der tilkommer dem almindelig
Skydsgodtgjørelse, berettigede til at oppebære denne efter de i nær-
værende Lov fastsatte Bestemmelser.

§ 2. Skydsgodtgjørelsen bliver at beregne efter følgende
Regulativ:

Pr. Kilometer.					pr. Sjomil.
Landskys.		Baadskys.		Jernbane.	Dampstib.
Tilfigelses- station.	Fast Station.	Tilfigelses- station.	Fast Station.		
Dre.	Dre.	Dre.	Dre.	Dre.	Dre.
16	20	37	40	6	40

Dog skal i nedenangførte Tilfælde blot beregnes for Landskys
Trefjerdedele og for Baadskys Halvdelen af den bestemte Skyds-
godtgjørelse, nemlig:

1. Lensmænd paa Reiser som Stevnevidner, naar de reiser sam-
men med et andet Stevnevidne eller med tilkaldt Vidne.
2. Stevnevidner, naar de reiser to sammen eller sammen med
tilkaldte Vidner.
3. Tilkaldte Vidner ved Forkyndelser i Straffesager.
4. a) Sørenskriveres Betjente samt
b) Fogders Betjente paa Reiser til og fra de almindelige
Sage- og Skattekting, naar to Betjente reiser sammen.
5. Toldopsynsmænd I og II, naar to reiser sammen.

§ 3. Beredne Officerer er, naar de paa Reiser med Damp- 10 Juli.
stib eller Jernbane medfører egen Hest til Brug i Tjenesten, be- No. 2.
rettigede til at erholde den for Hest og i Tilfælde Hestepasjer
udlagte Fragt godtgjort efter Regning. For Hestepasjer, som, efter
at have bragt Tjenestehest frem til bestemt Sted, reiser alene til-
bage, eller som uden at medbringe Hest reiser til Afhentelse af
saadan, kan beregnes Trejerdedele af almindelig Skydsgodtgjorelse.

§ 4. Tjenestemænd, der efter offentlig Foranstaltning gives
fri Befordring med Dampstib, Jernbane eller Baadstjyds, eller som
marscherer med Trop — hvormom nærmere Regler bliver at afgive
af Kongen — tilkommer ikke Skydsgodtgjorelse, men erholder alene
godtgjort efter Regning nødvendigt Udlæg for Befordring af med-
bragt fornøden Bagage, hvilken Godtgjorelse dog ikke maa overstige
almindelig Skydsgodtgjorelse.

§ 5. De til Underklasserne hørende Personer af Landetaten
tilkommer for Reiser i Anledning af militær Tjeneste Skydsgodt-
gjorelse tillands kun i de Tilfælde, hvor saadant af Kongen med
Storthingets Samtykke bestemmes.

§ 6. Tjenestemænd, som benytter Baadstjyds, er i særegne
Tilfælde, naar Reisens Længde, Farvandets Bestaffenhed eller Baa-
dens Størrelse m. m. med Nødvendighed fordrer forstærket Stjyds,
berettigede til Erstatning for havte Udgifter udover den dem efter
Regulativet tilkommende Skydsgodtgjorelse.

Den, der saaledes beregner sig forhoiet Stjydsbetaling, skal
paa vedkommende Regning afgive Bevidnelse om, at Reisen ikke
uden Skade kunde udsættes, og at den benyttede, forstærkede Stjyds
har været nødvendig, samt om, at der paa samme Baad ikke har
været befordret nogen anden til Skydsgodtgjorelse Berettiget.

§ 7. Naar to eller flere til Skydsgodtgjorelse berettigede
Tjenestemænd reiser sammen paa Baad, skal de, uanset Bestemmel-
serne i § 6, kun være berettiget til hver for sig at erholde Godt-
gjorelse efter Satserne i § 2, medmindre den Godtgjorelse, de derved
tilsammen vil erholde, ikke opgaar til den lovbestemte Betaling for
den nødvendige og virkelig benyttede, forstærkede Stjyds, i hvilket
Fald enhver af dem tillige skal være berettiget til at erholde godt-
gjort den Del, som han har betalt, af Forskjellen mellem Regulativ-
satsernes samlede Beløb og den lovbestemte Betaling for den
benyttede Stjyds.

Med Hensyn til foranstaaende Bestemmelse bliver de i § 2
sidste Del nævnte Tjenestemænd at betragte hver som én Person.
Reiser Toldopsynsmænd paa Baad sammen med Toldfunktionær,
der oppebærer almindelig Skydsgodtgjorelse, kan de ikke beregne sig
saadan.

§ 8. Hvor Befordring alene kan ske paa Sadel, Kløv eller
med Ren, eller hvor den Reisende alene kan komme frem tilfods,
og hans Toi m. v. maa bæres, er Vedkommende berettiget til,

10 Juli. foruden den ham efter Regulativet tilkommende Godtgjørelse fra No. 2. fast Station, at erholde erstattet efter Regning, hvad han har erlagt i nødvendige Udgifter til Befordring af sit Tøi samt for Veiviser, hvor saadan er benyttet, og desuden, hvad han i Befordring for sig selv har erlagt udover nævnte Regulativsats.

Ligeledes er — forsaavidt angaar Befordring udenfor de almindelige Skydsruter forøvrigt, tillands eller tilvands, — den Reisende berettiget til Erstatning for havte Udgifter udover den ham tilkommende Regulativsats fra fast Station. Samme Regel gjælder ogsaa under Reiser paa de almindelige Skydsruter, forsaavidt nødvendigt forretningsmæssigt Ophold mellem Stationer paa samme kræver en Tid udover den, hvori den Skydsende er forpligtet til at vente.

Forsaavidt i Distrikter, hvor Befordring alene kan ske ved Ren, den Reisende benytter egne Ren, bliver den ham tilkommende Skydsgodtgjørelse at bestemme af Kongen.

§ 9. Foruden den foran bestemte Skydsgodtgjørelse, der ogsaa indbefatter Tilfjælsespenge samt Leie af Vaad og andre Reiseredskaber, erholder samtlige Tjenestemænd Erstatning efter Regning for nødvendigt Udlæg til Befordring

- a. af medført nødvendig Bagage, hvilken Godtgjørelse dog ikke maa overstige den vedkommende Tjenestemand tilkommende Skydsgodtgjørelse for egen Befordring,
- b. af fornøden Bagage mellem Bopæl eller Forretningssted og det Sted, hvor Skydsbefordringen begynder eller ender,
- c. af egen Person ombord til og iland fra Dampskib, samt Udlæg af Bom-, Bro-, Brygge- og Færge-Penge og for Soveplads i Jernbanevogne, forsaavidt Reisen er foregaaet om Natten, og saadan Plads er benyttet,

Ved Reise paa Jernbane eller med Dampskib tilstaaes ingen anden Godtgjørelse for Befordring end i §§ 2, 3, 4 og i nærværende Paragraf bestemt.

§ 10. Forsaavidt den nu lovbestemte almindelige Skydsbetaling med Hjemmel af Lov er eller bliver forhøiet, bliver den i § 2 bestemte Godtgjørelse at forhøje med samme Beløb for hver til Grund for Regulativsatterne forudsat Hest eller Korstærk som det, hvormed Skydsbetalingen er eller bliver forhøiet.

§ 11. Paa Reiser, foranlediget ved Embeds Til- eller Fratrædelse, tilstaaes ikke Skydsgodtgjørelse.

§ 12. For Reiser i Statens Anliggender, foretagne udenfor Rigets Grænser, bestemmer Kongen eller den, han dertil bemyndiger, Skydsgodtgjørelsens Størrelse.

Ligeledes kan Kongen bestemme særegne Regler for Beregning af Skydsgodtgjørelse for Tolbofficeranter paa Grænsepatruljeture.

§ 13. Den mindste Veilængde, som maa reises, naar Godtgjørelse for Skyds, saavel tillands som tilvands, skal kunne fordres,

er 3 Km. fra den Rejsendes Bopæl eller 6 Km. tilfammen frem 10 Juli.
og tilbage. No. 2.

Lagrettemænd og Doms mænd erholder dog Skydsgodtgjørelse alene, naar Retsstedet er 10 Km. eller længere fjernet fra Bedkommendes Bosted.

Skydsen godtgjøres kun for den virkelige Veilængde, dog saa, at for de Strækninger, hvor Skydsbetaling erlægges efter en større Veilængde end den virkelige (se Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 § 30), tilkommer der Tjenestemanden Skydsgodtgjørelse efter denne forøgede Veilængde.

§ 14. Den Godtgjørelse, som tilkommer offentlige Tjenestemænd for Skyds, skal beregnes efter den Bei og den Maade, hvorpaa Rejsen med mindst Udgift kan foregaa, — alt forsaavidt ikke særegne Omstændigheder maatte gjøre det nødvendigt, at Rejsen foretages ad en anden Bei eller paa anden Maade, hvilket i saa Fald maa angives i Regningen.

§ 15. Godtgjørelse for Befordring med Dampskib skal beregnes efter den Afstand, hvorefter Passagerbilletten betales.

II. Angaaende Kostgodtgjørelse.

§ 16. I Tilfælde, hvor der for Reiser inden Riget, hvad enten i offentlige Anliggender eller til Udførelse af Forretninger for Private, tilkommer offentlige Tjenestemænd almindelig Skydsgodtgjørelse, skal de ogsaa være berettigede til at erholde Kostgodtgjørelse efter nedenfor foreskrevne Bestemmelser.

Det samme gælder ogsaa:

1. offentlige Tjenestemænd, som paa deslige Reiser ellers vilde tilkomme almindelig Skydsgodtgjørelse, men som istedet derfor erholder fri Befordring;
2. militære og civilmilitære Tjenestemænd af Sjøetaten ogsaa med Hensyn til Kommandoture tilsjøs.

Derimod skal nærværende Lovs Bestemmelser om Kostgodtgjørelse ikke være anvendelige paa:

1. Forligelseskommisærer,
 2. Amtseniører, Veinspektører og Veimestre,
 3. Personer af Underklasserne af militære Stater,
- og i Krigstilfælde heller ikke paa militære og civilmilitære Tjenestemænd af Overklasserne.

§ 17. Med Hensyn til Kostgodtgjørelsens Størrelse henregnes efternævnte Personer til en af de følgende fire Klasser:

1ste Klasse med Kr. 6,00 pr. Døgn:

1. Statsraadets Medlemmer.
2. Generals- og Admiralspersoner.
3. Biskoper.
4. Stiftamtmand og Amtmænd.

- 10 Juli. 5. Rigsadvokaten.
 No. 2. 6. Lagmænd.
 7. Generalauditoren og Generalfrigskommisjæren.

2den Klasse med Kr. 5,00 pr. Døgn:

1. Expeditionsschefer, Expeditionsssekretærer, Bureauchefer, Fuldmægtige, Kopister og Ekstraskrivere i Regjeringsdepartementerne og ved Statsraadsafdelingen i Stockholm.
2. Provster og Præster.
3. Skoledirektører.
4. Medlemmer af Undervisningsinspektionen og Examenstkommisjonen for Seminarierne.
5. Examinatorer og Censorer ved Examen artium.
6. Inspektører ved Gymnastikundervisningen og ved Høaudgjeringskolerne.
7. Sørenskrivere.
8. Retskrivere ved Lagmandsretterne.
9. Byfogder.
10. Byskrivere.
11. Statsadvokater, Advokater og Sagførere.
12. Politimestre og Politifuldmægtige.
13. Strafanstaltsdirektører og Fængselsbestyrere.
14. Medicinaldirektøren, hans Sekretær og tekniske Assistent.
15. Direktører for Statens Sindssygeasylar.
16. Overlægen for den spedalske Sygdom.
17. Magistrater.
18. Landbrugsdirektøren og hans Sekretær, Landbrugsingeniører, Statsagronomer, Landbrugskemikeren, Meieriinspektøren og Husdyravlbestyrere.
19. Direktøren ved Nas høiere Landbrugsskole.
20. Overlægen ved det civile Veterinærvesen.
21. Skogdirektøren og hans Sekretær, Forstmestre, Skogingeniører og Skoginspektøren i Noraas.
22. Bergmestre og Geschwornere.
23. Inspektører for Saltbands- og Ferskvandsfiskerierne.
24. Fabrikinspektører.
25. Justerdirektøren.
26. Postmestre.
27. Telegrafdirektøren, Telegrafintendanten og Telegrafinspektører.
28. Chefen for den tekniske Revision under Departementet for de offentlige Arbeider.
29. Veidirektøren og Kontorchefen ved Veidirektoriatet.
30. Kanaldirektøren.

31. Medlemmer af Styrelsen for Statsbanerne og Chefen for 10 Juli.
Bureauafdelingen. No. 2.
32. Driftsbestyrere ved Statsbanerne, Distrikts- og Maskiningeniører, Overingeniøren ved Vaneafdelingen, Hovedrevisor, Overtrafikkontrollør, Hovedbogholder, Hovedkasserer, Assisterter hos Direktørerne for Trafik- og Vaneafdelingerne, Styrelsens Sekretær, Forstander for det statistiske Kontor, Telegrafinspektør, Driftsassisterter, Sektionsingeniører og Værksmestre.
33. Havnedirektøren.
34. Fogder.
35. Balgmænd.
36. Formandskabsordførere.
37. Medlemmer af Amtsstattekommissioner.
38. Tjenestemænd ved Kongsberg Sølvværk og ved Mynten, der ikke er nævnt under 3die Klasse.
39. Bygningsinspektøren.
40. Overkontrollører ved Brændevins- og Malttilvirkningen.
41. Toldinspektører.
42. Andre Officerer af Land- og Sjøetaten end de under 1ste og 3die Klasse nævnte.
43. Sekretæren i Generalstaben.
44. Hovedforvalteren ved Armeens Forvaltningsdepot, Hovedarsenalsregnskabsføreren.
45. Direktøren for Kongsberg Vaabenfabrik.
46. Auditorer.
47. Krigskommissærer.
48. Skibsbygningsinspektøren, Skibsbygmesteren, Tøimesteren, Takelmesteren, Bestyreren af Torpedovæsenet samt Bestyreren af Land- og Vandbygningsvæsenet ved Marinen, Direktøren og Værksmesteren ved Marinens mekaniske Værksteder og Bestyreren af Marinens Navigationsvæsen.
49. Indrulleringschefer.
50. Fyrdirektøren, Sekretæren ved Fyrdirektørembedet, sjøkyndige Assisterter ved Fyrvæsenet og Fyringeniører.
51. Overlødser.
52. Navigationsexaminatorer.

3die Klasse med Kr. 4,00 pr. Døgn:

1. Valgte Medlemmer af faste Sjøretter.
2. Sagrettemænd og Domsmand for Rejser til og fra Retsstedet, naar dette er 10 Km. eller mere fjernet fra Bostedet, samt under Ophold paa Retsstedet, naar dette er 3 Km. eller mere fjernet fra Bostedet.
3. Sagkyndige i Straffesager, forsaavidt de ikke indehar Embede eller Bestilling, for hvilke Kostgodtgjørelse særskilt er bestemt.
4. Sørenskriberes Betjente.

- 10 Juli. 5. Autoriserebe Translatører og Retstolfe.
 No. 2. 6. Politibetjente og Vagtmestre ved Distriktsfængslerne, Underinspektører, Regnskabsførere, Forvaltere, Bærkmestre og Udsalgsbestyrere ved Strafanstalterne.
 7. Læger.
 8. Medlemmer af Kvarantænekommissioner.
 9. Udstiftningsformænd.
 10. Forstasassistenter, Forstaspiranter og Skogplantere.
 11. Lærere ved Aas høiere Landbrugsstole, Landbrugsingeniørassistenter samt Meierimestre og Meieriasassistenter i Statens Tjeneste.
 12. Konduktører og Landmaalere.
 13. Assisterter hos Inspektøren for Ferskvandsfiskerierne.
 14. Dyrlæger.
 15. Amtmænds Betjente paa Reiser til Amtsthing og Distriktsforsamlinger.
 16. Postexpeditører og Postassistenter.
 17. Telegrafintendantens tekniske Assisterter, Telegrafister og tjenestegjørende Elever.
 18. Trafikkontrollører, Billetforvalter og Forstanderen for Rundrejskontoret.
 19. Medlemmer af Jernbanernes Tilsynskommissioner.
 20. Lensmænd, undtagen paa Reiser som Stevnevidne, for at tilfuge Lagrettemænd og Doms mænd eller i Veivæsenets Antigender.
 21. Fogders Betjente.
 22. Toldkontrollører, Toldbetjente, Udhavnsbetjente, Toldassistenter og Krydsbetjente.
 23. Underkontrollører ved Brændevins- og Malttilvirkningen.
 24. Bogholder, Material- og Magasinforvalter, Sekretær, Høttefrier, Bygmester og Aspiranter ved Kongsberg Sølvværk, Myntfuldmægtig og Stempelstjærer ved Mynten.
 25. Andre Funktionærer ved Kongsberg Baabefabrik end Direktøren.
 26. Arsenalforvaltere, Toihusfriveren, Bærkmesteren ved Hovedarsenalet, Magasinforvaltere, Kusimestre, Assisterter og Kopister ved Felttoimesterexpeditionen og Intendanturkorpset.
 27. Valgte Medlemmer af Bestyrelserne for de sønden- og nordenfjeldste Hestehjælpstasser.
 28. Indrulleringsbetjente.
 29. Fyrbetjente og Bogholderen ved Fyrdirektørens Kontor.
 30. Valgte Deciderer af Overformynderiregnskaberne.
 31. Skattekommissærer.
 32. Skondloimnater i Land- og Sjøetaten.
 33. Lodsoldermænd.

4de Klasse med Kr. 3,00 pr. Døgn:

10 Juli.
No. 2.

1. Valgte Medlemmer af Bestyrelsen for Hospitalsstiftelsen i Trondhjem.
2. Tilsynsmænd ved Distriktsfængsler.
3. Arrejsforvarere og andre underordnede Funktionærer ved Strafanstalterne end de under 3die Klasse nævnte.
4. Stevnevidner.
5. Gjordemødre.
6. Skogopsynsbetjente i Finmarken.
7. Medlemmer af Distriktbestyrelser efter Lov af 20de Juni 1891.
8. Lensmænd paa Reiser som Stevnevidner, for at tilsige Lagrettemænd og Domsmand eller i Veivæsenets Anliggender.
9. Toldopsynsmænd I og II.
10. Valgte Medlemmer af Distriktskommissioner.

§ 18. Paa Reiser med Dampskib skal de til 1ste Klasse hørende Tjenestemænd være berettigede til at erholde i Kostgodtgjørelse Kr. 7,00, de til 2den Klasse hørende Kr. 6,00, de til 3die Klasse hørende Kr. 5,00 og de til 4de Klasse hørende Kr. 4,00 for hvert Døgn, i hvilket Reisen med Dampskib har været uafbrudt mindst 6 Timer,

Samme Kostgodtgjørelse tilkommer der dem ogsaa under Ophold i Kjøbstad eller Ladested paa Forretningsreiser, under hvilke de maa opholde sig i Byen i mindst 12 Timer. Det samme gjælder for sammenhængende Ophold paa Dampskib og i By i tilfaldet sammen mindst 12 Timer.

De i § 17 under 3die Klasse No. 17 nævnte Telegrafister erholder dog forhoiet Kostgodtgjørelse kun for de første 7 Døgn af Ophold i Kjøbstad eller Ladested.

§ 19. Storthingsmænd tilkommer i Godtgjørelse (Grundlovens § 65) paa Reiser til og fra Stortinget Kr. 10,00 og under Opholdet ved samme Kr. 12,00 pr. Døgn.

§ 20. For en befalet Kommission eller nogen af dens Medlemmer, eller for nogen, hvem særskilt Hverv forøvrigt er overdraget, bestemmer Kongen den Kostgodtgjørelse, som bliver at tilstaa Bedkommende.

Det samme gjælder for Reiser, der foregaar udenfor Rigets Grænser, forsaavidt disse ikke er Kommandoture tilfjøs.

Endvidere skal det være overladt Kongen under særegne Omstændigheder at fastsætte en høiere Kostgodtgjørelse, end efter nærværende Lov er bestemt, for Sørenskrivere, Fogder og Lensmænd, naar de paa Embeds eller Bestillings Vegne maa være tilstede under de større Fester.

For Reise, foretaget af en Jernbanefunktionær inden hans Distrikt, bestemmes Kostgodtgjørelsens Størrelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

10 Juli. § 21. Den mindste Veilængde, som saavel tillands som til-
No. 2. vands maa reises, naar Kostgodtgjorelse skal kunne fordræ, er 3
Km. fra den Rejsendes Bopæl eller 6 Km. tilsammen frem og
tilbage.

Valgte Medlemmer af Amtsthing, Amtsudvalg, Amtsstatte-
kommissioner og Amtsskolestyrer tilkommer dog Kostgodtgjorelse for
Forretningsdage, selv om Reise ikke foretages.

§ 22. Døgn efter denne Lov regnes fra det Klokket, da
Reisen paaegyndes. Dele af et Døgn paa 5 Timer og derover
regnes for helt Døgn; Dele af et Døgn paa mindre end 5 Timer
medregnes ikke. Dog tilkommer Vedkommende Kostgodtgjorelse, naar
den hele paa en Reise tilbagelagte Veilængde udgjør mindst 20
Km., selv om dertil ikke er medgaaet 5 Timer.

Væger erholder dog, uanset Bestemmelserne i denne Paragraf,
Kostgodtgjorelse for alle Reiser, hvorfor der tilkommer dem Syds-
godtgjorelse.

§ 23. Kostgodtgjorelse kan alene beregnes for den Tid, der
med Nødvendighed medgaar til Reise til og fra Forretningsstedet
ad korteste Vej eller paa billigste Maade, overensstemmende med
de for Beregning af Sydsgodtgjorelse gjældende Regler, samt til
Forretningens Udførelse.

Naar Reisen sker med Landskys, bør ordentligvis mindst
60 Km. daglig tilbagelægges.

§ 24. Kostgodtgjorelse tilkommer ikke nedennevnte Tjeneste-
mænd i følgende Tilfælde:

A. Civilestaten.

1. Biskoper og Provster under Ophold paa Prestegaarde ved
Visitationer.
2. Prestes paa Reiser for inden sine egne Distrikter at yde
Sanger geistlig Omfjorg, samt for Stiftskapellaners Vedkom-
mende paa alle Reiser, paa hvilke der ikke ifølge særskilt Bevilg-
ning er tilstaaet dem Kostgodtgjorelse.
3. Sørenskrivere paa Reiser til Afholdelse af frivillige Auktioner
og Vicitationer efter Lov af 17de Juni 1869 § 5.
4. Udhavnsbetjente samt Toldbetjente og Toldopsynsmænd, der
er stationerede i Udhavne, paa Reiser inden det til vedkom-
mende Udhavnsstation hørende Distrikt. Ligeledes Kryds-
betjente paa Reiser i Krydsriden.
5. Lensmænd:
 - a. paa Reiser i Anledning af Indbetaling af Skatter;
 - b. paa Reiser i Anledning af Brand- og Skattetagationer
samt til Indhentelse af Oplysninger vedkommende den
almindelige Brandforsikring;
 - c. paa Reiser i Sydsvæsenets Anliggender, herunder ikke
indbefattet de Reiser, der maatte blive paalagt Lensmanden

i Anledning af de i Skydsloven af 14de Juli 1893 § 55 omhandlede Underfølgelser. 10 Juli.
No. 2.

- d. paa Reiser i Postvæsenets Anliggender;
- e. paa Reiser i Anledning af de i Lovene om Tilvirkning af Brændevin og Malt omhandlede Forretninger;
- f. paa Reiser til Afholdelse af frivillige Auktioner og Licitationer efter Lov af 17de Juni 1869 § 5;
6. Stevnevidner — herunder indbefattet Lensmanden, naar han reiser som Stevnevidne, — forsaavidt der paa Reisen ikke er tilbagelagt mindst 20 Km. tillands eller 10 Km. tilvands.
7. Valgte Medlemmer af Distriktskommisjoner, for Reiser til Distriktsmøder inden det Thinglag, for hvilket de er valgt.
8. Meieriasfister under Ophold paa Steder, hvor de giver Veiledning i Meieristel.

B. Militære Etater.

1. Paa efternævnte Reiser, der foretages af de ved et Kompani, Batteri eller en Eskadron ansatte Officerer inden Afdelingsdistriktet:
 - a. til Konstringer, Modtagelse eller Dimission af udskrevne Mandstaber eller militære Kommandoer;
 - b. til Kvartervisitationer;
 - c. til Besigtigelse, Modtagelse eller Aflevering af Tjenesteheste;
 - d. til Forretninger paa Telthuse eller andre Opbevaringssteder for egen Afdelings Materiel;
 - e. til vedkommende Chefs Kvarter.
2. Paa Reiser, der foretages:
 - a. af et Korps's eller Bataljons Munderingskommission eller dennes enkelte Medlemmer til Udførelse af Forretninger vedkommende Korps's eller Bataljonens Materiel til og fra det eller de Steder, hvor samme er opbevaret;
 - b. af de beredne Vaabens Korps- og Bataljonschefer med Adjutanter samt Veterinærmajoren og Veterinærkapteiner i Anledning af Tjenestehestes Besigtigelse.
3. Paa Reiser, der foretages af Kvartermester og Adjutanter til deres Chefs Kvarter. Er Chefsposten ledig eller Chefen bortkommanderet, er de berettigede til Kostgodtgjørelse paa Reiser til den midlertidig forrettende Kommandørs Kvarter, forsaavidt dette ligger i en Afstand af 30 Km. eller derover fra deres Hjemsted.
4. Paa Reiser, der foretages af Kongens eller Prinsernes Adjutanter og Ordonantsofficerer, naar de indkaldes til at forrette Tjeneste som saadanne.
5. Paa Reiser, der foretages af Officerer til et nyt Standkvarter i Anledning af Forjættelse eller til ny Fredsstation, naar

10 Juli.
No. 2.

Forsættelse eller Forandring af Fredsstation af Vedkommende er ansøgt.

6. Paa Reiser, foranlediget ved Permission eller Trimester.

7. Paa Reiser eller under Udførelse af Tjenesteforretninger, for hvilke der ved Gageringsplaner eller andre Bestemmelser maatte være reguleret særskilt Godtgjørelse.

III. Almindelige Bestemmelser.

§ 25. For Tjenestemænd, der ansættes i Embede eller Bestilling, der herefter oprettes, afgiver Kongen eller den, han dertil bemyndiger, de i Forhold til denne Lov fornødne Bestemmelser.

Det samme gjælder ogsaa, forsaavidt Reiser efter § 1 foretages af andre Tjenestemænd end de i § 17 særlig opregnede.

§ 26. Naar Forretninger dels for det Offentlige, dels for Private eller flere Forretninger for forskjellige Private i saadanne Tilfælde, hvor Skyds- eller Kostgodtgjørelse tilkommer Vedkommende, udføres paa én Reise, hvorom fornøden Bevidnelse skal paaføres Regningen, bliver Skyds- og godtgjørelsen saavel som Kostgodtgjørelsen for Reisedage at fordele paa de forskjellige Forretninger i Forhold til Veilængden til hvert Forretningssted og Kostgodtgjørelsen for Forretningsdage særskilt at belaste vedkommende paa samme afholdte Forretning eller Forretninger, i sidste Fald med en lige Andpart paa hver.

§ 27. Foretager en offentlig Tjenestemand Reiser til Udførelse af Forretninger, der sorterer under en anden Tjenestemand, for hvem en høiere Godtgjørelse for Kost er fastsat, skal han for deslige Reiser være berettiget til at erholde saadan Kostgodtgjørelse, som for sidstnævnte er bestemt. Samme Regel skal gjælde, om Overtagelsen af anden Tjenestemands Forretninger indtræder under Reise, der allerede er paabegyndt. Enhver anden, hvem det overdrages at udføre en offentlig Tjenestemands Forretninger, skal være berettiget til samme Skyds- og Kostgodtgjørelse, som for denne er bestemt.

§ 28. For militære og civilmilitære Tjenestemænd afgiver deres virkelige Embede og ikke deres Grad i Armeen eller Marinen Regler for, efter hvilken Klasse de skal erholde Kostgodtgjørelse.

§ 29. I Tilfælde, hvor Udgifterne ved en Reise eller ved Ophold under samme udfordrer et saa stort Pengeskrud, at sammes Udredelse vil blive for byrdefuld for den Reisende, kan et passende Skrud derpaa anvises ham.

§ 30. Regninger over Skyds og Kostgodtgjørelse, som efter denne Lov tilkommer nogen af det Offentlige, skal, forsaavidt ingen Tidsbestemmelse paa andet Sted maatte være givet, være indsendt til vedkommende Myndighed i det seneste inden sex Maaneder, efterat Sagen eller Forretningen er tilendebragt, da i Mangel deraf Fordringen ikke godtgjøres af det Offentlige.

§ 31. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1895. Fra den Tid sættes ud af Kraft: 10 Juli.
No. 2.

Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse af 3die Juni 1874;

Lov indeholdende Forandringer i de om Lensmændenes Lønningsforhold gjældende Bestemmelser m. v. af 15de Juni 1878, § 6, forsaavidt angaar Diætgodtgjørelsens Størrelse;

Lov af 19de Juni 1878 indeholdende Forandring i og Tillæg til Lov af 3die Juni 1874 angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse;

Lov om Udsiftning m. v. af 13de Marts 1882 § 12 sidste Afsnit;

Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887, iffr Lov indeholdende Forandringer i denne Lov af 4de April 1891, §§ 483, 484, 1ste og 2det Pasfus, og § 485, 2det Pasfus;

Lov af 28de Juni 1890 indeholdende Forandring i og Tillæg til Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse af 3die Juni 1874;

Lov om Styrmandsexamen m. v. af 20de Juni 1891 § 16, 1ste Pasfus;

Lov om Fredning af Lax og Sørrret m. v. af 20de Juni 1891 § 28, 3die Pasfus, 1ste Punktum;

Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune af 29de Juni 1892 § 32, 2det Pasfus;

Lov angaaende, hvad der skal betales ved Retterne m. v. af 13de September 1830 § 122,

samt alle imod nærværende Lov stridende eller fra samme afvigende Bestemmelser i den øvrige Lovgivning, herunder ikke indbefattet de i Lov af 14de Mai 1872 om forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder m. v. indeholdte Bestemmelser om Sørenskriveres Skyds- og Diætgodtgjørelse i Anledning af Forseglingss-, Registrerings-, Auktions- og Licitationsforretninger.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 10de Juli 1894.

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

10 Juli.
No. 3.

Lov

indeholdende Forandring i og Tillæg til Lovene om
Fattigvæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet af
6te Juni 1863.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Juni dette Aar,
saalydende:

§ 71 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne og § 87 i Lov
om Fattigvæsenet paa Landet, begge af 6te Juni 1863, skal her-
efter lyde saaledes:

Tvistigheder mellem Fattigdistrikter angaaende Forsørgelses-
pligten og dens Udstrækning skal, naar Sagens Gjenstand ikke over-
stiger Kr. 200,00 og Sagen ikke angaar Spørgsmaal om Pligten
til Kogens fremtidige Forsørgelse, afgjøres ved Voldgift af det De-
partement, hvorunder Fattigvæsenet henhører, naar dette af nogen
af de tvistende Parter forlanges. Andre Tvistigheder mellem Fat-
tigdistrikter angaaende Forsørgelsespligten og dens Udstrækning skal,
naar Parterne er enige om at voldgive Sagen, afgjøres paa samme
Maade. Naar der med Hensyn til Person, som understøttes af
Fattigvæsenet i et Distrikt, hvor han ikke antages hjemstavsberet-
tiget, er Tvist om, i hvilket af flere andre Fattigdistrikter han har
sin Hjemstavn, skal den Omstændighed, at vedkommende Distrikter
ligger i forskjellige Retskredse, ikke være til Hinder for, at de sag-
søges underet i en af Retskredsene.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Hånd og Rigets
Segl.

Givet i Marstrand den 10de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Kongelig Resolution

10 Juli.

af 10de Juli.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Trysil Herred, Hedemarkens Amt, under 18de Juli 1893 og 18de April 1894 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

2. Den Kongelige Resolution af 3die December 1877, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Røglighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for en Del af Trysil Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadsfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel), maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Vejfarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 3. Ingen maa paa offentlig Bei eller udober samme skyde med Bøsse eller lignende, afbrænde Fyrvarterisager, Krudt eller exploderende Gjenstande af noget Slags, ei heller kaste Sten, Snebolde eller andet, hvorved Skade kan bevirktes eller de, som færdes paa Veien, fortrædiges.

Naar Mineringsarbejder skulle udføres paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus, maa tilhørlige Forsigtighedsregler iagttages, saaledes at ingen Skade forvoldes.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted.

§ 5. Den, der paa offentlig Bei ved sin Udsærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset Tilstand, og derunder ved Ord eller Værd fornærmer andre, straffes efter nærværende Vedtægt.

§ 6. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige at anbringe Bjælder eller Klokker paa sine Heste, saa at man i behørig Afstand kan høre deres Komme.

§ 7. En Kjørefarl maa ikke føre med sig flere end to forspændte Kjørerestaber, og skal han under Forbikjørsel enten føre det bagerste Kjøretois Hest ved Tømmen eller bunden til det foregaaende.

§ 8. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem,

10 Juli. Skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forshnede med forsvaerlig Mundkurv. Ingen maa hidse Hunde paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse disse sammen paa offentlig Vej.

§ 9. Tisper maa i Løbetiden holdes inde. Hunde, som løber omkring uden at ledsage nogen, kan af Politiet tages i Forvaring, hvorefter de fremlyses i offentlig Blad. Saaframt ingen Eier melder sig inden 14 Dage efter Fremlysningen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 10. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drickvarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foresalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 11. Ingen maa paa offentlig Beværtningssted gjøre sig styldig i voldsom eller stoiende Udsærd, hvorved andre Gæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en forargelig eller uanstændig Opførsel.

§ 12. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder.

Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet. Ved Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udsjænkning af Brændevin, Al eller Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 13. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Uystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 14. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

10 Juli.

Kongelig Resolution

af 10de Juli.

J Medhold af Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigeets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen

for Namot Herred, Hedemarkens Amt, under 18de Oktober 1893 10 Juli.
samt 16de Marts og 1ste Juni 1894 fattet Beslutning til Politivædtægter for bemeldte Herred, saalydende:

§ 1. Paa offentlig Vej (hvorunder i denne Vædtægt er indbefattet Plads, Sti eller Udkomst, der er aaben for almindelig Færdsel), maa ikke Oplob eller Sammenstimlen af Folt finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Vej eller langs dens Kanter og Skraaninger maa der ikke foregaa Spil, Slagsmaal, Skrigen, Raaben, høiroftet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Ro forstyrres, eller Forbipasserende eller Omkringboende forulempes.

§ 3. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, ringe paa Port- eller Dørklokke eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Vej eller udover samme skyde med Bøsse eller lignende, afbrænde Fyrværkerisager, Krudt eller exploderende Gjenstande af noget Slags, eibeller faste Stene, Snebolde eller andet, hvorved Skade kan forvoldes eller de, som færdes paa Veien, fortrædiges. Ved Mineringsarbejder paa eller i Nærheden af offentlig Vej eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 5. Ingen maa paa offentlig Vej vise nogen forargerlig eller uanstændig Udførsel, saasom ved uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet eller paa anden lignende Maade.

§ 6. Den, der paa offentlig Vej ved sin Udfærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset Tilstand, og derunder ved Ord eller Lader fornærmer andre, straffes efter nærværende Vædtægt, hvorhos han kan sættes i Fængsel, indtil han bliver ædru.

§ 7. Kjørende eller Ridende er altid pligtige til at udvise behørig Forsigtighed, navnlig naar de møder nogen. Forspændte Kjøreredsfaber maa kun holde paa Steder, hvor de ikke standse Færdselen, og stedse saa langt til Siden af Kjørebane som muligt.

§ 8. Kjøreredsfab med Væs skal være forsvarlig læsset, og det maa ikke overlæses saaledes, at det lettelig er udsat for at vælte, eller at det Baalæsedes falder af, eller at der iøvrigt kan bevirkes Skade eller Ulempe.

§ 9. Paa Vinterføre er de Reisende pligtige til undtagen i Begravelser at anbringe Vælder eller Klokker paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

§ 10. Forspændt Hest, som ikke kjøres af særskilt Kjørefarl, skal altid være opbidsløst, hvorhos den, der har at passe samme, stedse maa iagttage al mulig Forsigtighed, saa Skade eller Ulempe ei forvoldes andre Reisende.

10 Juli.

§ 11. Det er forbudt at lade Heste eller Kreaturer drives løse paa offentlig Vej uden forsvareligt Tilsyn.

§ 12. Naar Hunde vise sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Menneffer eller Heste ved at gjo ad dem eller fare imod dem, skal Eier en efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarelig Mundkurv. Det samme gjælder om Hunde, som Politiet af Hensyn til deres Størrelse eller Race finder at kunne være farlige. Ingen maa hidse Hund paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Vej.

§ 13. Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Eier en, saasnart denne bliver vidende om, at de ere løbte. Hunde, som løbe omkring uden at ledsage nogen, og hvis Eier ikke kjendes, kan af Politiet opbringes, hvorefter de fremlyses i offentlig Blad. Saa fremt ingen Eier melder sig inden 14 Dage efter Fremlysningen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 14. Enhver, som driver Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foresaades, der strider mod Orden eller Sammelighed. Ingen maa paa offentlig Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udfærd, hvorved andre Gæster, Bært en, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 15. Offentlige Beværtnings- eller Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Sønd- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa disse Steder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gæstgivergaarde i den nævnte Tid af Døgnet.

Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Æl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 16. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 17. Overtrædelse af ovennævnte Vedtagts Bestemmelser bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

10 Juli.

af 10de Juli.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Saude Herred, Bratsberg Amt, under 29de Januar og 1ste Juni 1894 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 11te Marts 1884, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Saude Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Dyløb eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Rejsende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgørende Grund maa Ingen banke paa anden Mands Dør, Port eller Vindu, ei heller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne foruroliges, forstyrres eller skræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvoren Rørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted. Paa Vinterføre er de Rjørende pligtige til at anbringe Bjælder eller Klotter paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

Fra sidstnævnte Paabud er dog undtaget Arbejdsrørsel.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spijs eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sammelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udfærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges, eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Søn- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne

10 Juli. Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Rejsende i Hoteller eller Gæstgivergaarde i den nævnte Del af Vognet.

Ved Forskrifterne i denne § gøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophor Kl. 10 Aften.

§ 9. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare imod dem eller gjo ad dem, kan Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse gives Paalæg om at holde saadanne Hunde bundne eller forsynet med forsvaerlig Mundkurv. Tisper maa i Løbetiden holdes inde.

§ 9. Overtrædelser af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Boder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

10 Juli.

Kongelig Resolution

af 10de Juli.

I Genhold til § 6 i Lov angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige bestemmes, at Hedemarkens, Søndre og Nordre Trondhjems Amtter indtil videre skal være inddelt i efternævnte Distrikter, inden hvilke de Lapper, som der opholder sig med sine Ren, skal i de Tilfælde og paa den Maade, som omhandles i samme Lovs § 9, tredje og fjerde Led, være underkastede Ansvar for Skade, som af Kendsdyrene tilføies den jordbrugende Befolknings Eiendom:

Distrikt No. 1. Tolgens Distrikt: Den Del af Tolgens Herred i Hedemarkens Amt, som ligger paa Østtiden af Fæmundsjoen mellem denne og Rigsgrændsen.

Distrikt No. 2. Fæmundsdistriktet: Af Hedemarkens Amt den Del af Tolgens Herred, som ligger paa Vesttiden af Fæmundsjoen sydoover til Kornæsodden og begrændses i Vest af Tussingaaen, Siksjoen, Holdenaen nord til Stiftsgrændsen og af Søndre Trondhjems Amt den sydøstlige Del af Røros Herred med følgende Grændser: mod Syd Stiftsgrændsen indtil det nordvest for Vile-Rørsjoen beliggende Punkt Kværnskallet (hvor Stiftsgrændsen boier mod Vest). Grændsen mod Vest gaar derfra efter en

ret Linie til Gaarden Paulsdalen og Skjævdalen (saaledes, at disse 10 Juli. Gaardens Indmark kommer til at ligge indenfor eller østenfor Distriktsgrændsen), derfra ligeledes i ret Linie videre til Graahøgda's højeste Top, fra dette Punkt til Røhammerens højeste Top, derfra til Harsjøens nordre Ende, videre langs Hitterelven til Hitterjøen, over denne til Svartbækkens Udløb og øpfeter denne Bæk til Svarttjernet samt derfra i en ret Linie til det inderste af Storrøfken i Mursundsjøen. Nordgrændsen gaar herfra østover efter Mursundsbotn til Udløbet af den fra Tussingen kommende Bæk, langs denne til Tussingen og videre i nordøstlig Retning efter Grændsen for Brækkens ubefæstede Sameie til højeste Punkt i samme Linie paa Fjeldet Vigelskæftet (den nordlige Ende eller Hældning af Vigelskjeldene). Fra sidstnævnte Punkt gaar Østgrændsen i sydøstlig Retning efter Vigelskjeldenes Høidedrag, nemlig over Johaughøgda til Vigelpiken, Midtvigelen og videre til Vigeltjernet, Stovelsbækhøgda og Storrøfken samt derfra sydover denne efter højeste Vigelskæftet (Vigelskjeldenes søndre Ende eller Hældning) til Grændseros No. 147, samt endelig efter Rigsgrændsen syd til Stiftsgrændsen.

Distrikt No. 3, „Hyllingsdistriktet“: Den Del af Røros og Selbu Herreder i søndre Trondhjems Amt, som indbefattes af følgende Grændser: Mod Syd Grændsen for Distrikt No. 2; mod Øst Rigsgrændsen nord til Grændseros No. 153, Skarvørørør; mod Nord: en ret Linie fra nævnte Rør vestover til store Røtaaen, videre langs denne til Stuefjø; mod Vest: Stuefjø, Røtaaen til sammes Udløb af Røfjøen og videre fra dette Punkt efter Grændsen for Røfjødalen mod Stuedalen, nemlig i ret Linie (fra Røaaens nævnte Udløb) til det inderste af en Vig af Sjøen Langen i dennes nordre Ende; derfra nævnte Sjø og videre Vædraget til Sjøen Røen, denne Sjø og videre Ølommen til Mursundsjøen og endelig denne Sjø rundt Tammørødten, indtil Grændsen støder sammen med Nordgrændsen for Distrikt No. 2.

Distrikt No. 4, „Øsfjæddistriktet“: De Dele af Selbu Herred i søndre Trondhjems Amt samt af Merafer, Hegre og nedre Stjørdalens Herreder i nordre Trondhjems Amt, som indbefattes af følgende Grændser: Mod Øst: Rigsgrændsen; mod Syd: Nordgrændsen for Distrikt No. 3 (mellem Skarvørørør og Stuefjø); mod Vest og Nord: Stuefjø, Elven Tya til sammes Udløb i Røa, videre sidstnævnte Elv til Selbusjøen, Selbusjøen til Elven Tømrør Udløb i Sjøen og videre sidstnævnte Elv indtil Storbækken og derfra den nye offentlige Vej nord til Amtsgrændsen og videre til den gaar over Elven Væfja, derefter denne Elv, til den falder i Stjørdalselven, derefter denne Elv og Elven Tøfja til Rigsgrændsen.

Distrikt No. 5, „Riafjæddistriktet“: De Dele af Røros, Alsen, Høstaalen og Selbu Herreder i søndre Trondhjems Amt, som indbefattes af følgende Grændser: mod Øst: Vestgrændsen for

10 Juli. Distrikt No. 3 og 4 mellem Aursundsjøen og Aaen Raanas Udløb i Aa, mod Syd Aursundsjøen, Glommen fra sammes Udløb af Søen ned til Kroken ved Jenzvold, mod Vest: Bækken Grunna og videre Vasdraget gennem Sandtjernet, Rugelsjøen, Elven Rugla, Gulelven ned til Grændsen mod Singsaas Herred (fort nordenfor Vanglete), derfra denne Herredsgrændse nord til Grændsen mod Selbu, og derefter Herredsgrændsen for Selbu til Fjeldet Bringen, videre mod Nord over sammes høieste Top i ret Linie til Lille-Kalvsjøen og derfra efter Aaen Raana til sammes Udløb i Aa.

Distrikt No. 6. „Fosens Distrikt“, bestaaende af Herrederne Moan, Osen og Stofund samt af Dele af Herrederne Aaffjorden, Bjugn og Rissen, samtlige i Søndre Trondhjems Amt, endvidere af Herrederne Leksviken, Mosviken og Verran og Flatanger samt af Dele af Herrederne Beitstaden, Fosnæs og Klingen, samtlige i nordre Trondhjems Amt — nemlig Halvøen Fosen adskilt fra det øvrige Fastland ved Landeveien over Rambalseidet fra Hjelosen til Sjøaasen, med Undtagelse af de Dele af Halvøen, som inden Herrederne Aaffjorden, Bjugn, Rissen, Orlandet og Stadsbygden ligger udenfor eller bestenfor følgende Grændse: Tegdalsvasdragets Udløb i Kommelviken, derfra Elven opefter til Tegdalsvand, videre efter samme Vand og store Gjølavand til Varghiet, derfra efter Landeveien til Duefkar ved Skjornsfjorden, videre Fastlandets Strand syd til den fra Store Aarevandet flydende Elv, denne Elv opefter til bemeldte Vand, derfra efter Vasdraget til Lille Aarevand videre fra sammes sydligste Ende over Skaudalen i ret Linie til det Punkt, hvor Grændsen mellem nordre og søndre Trondhjems Amt i Nærheden af Espenæs støder i Storbundet, og derfra efter Amtsgrændsen syd til Trondhjemsfjorden. Derne udenfor Halvøen er ikke indbefattede i Distriktet.

Distrikt No. 7: „Færen Distrikt“, bestaaende af de Dele af Meraker, Hegre, Nedre Stjørdalens, Aasens, Skogns, Levanger og Værdalens Herreder i nordre Trondhjems Amt, der ligger inden følgende Grændser: Mod Syd Esjanddistriktets Nordgrændse fra Rigsgrændsen efter Tevla og Stjørdalselven ned til Stjørdalsbroen ved Hell Jernbanestation. Mod Vest og Nord Hovedveien fra Stjørdalsbroen til Levanger og videre til det Sted strax syd for Værdalsøren, hvor Hovedveien til Ramsøs og Jemtlandsveien skilles, derfra i Nordøst ned til Værdalselven, efter nævnte Elv, dens Arm Helgaaen eller Vera op til og over Vera Vand til det Punkt, hvor Straadøla Elv falder ud i samme. Videre efter Straadøla til og over Straadøla Tjern til Rigsgrændsen ved Grændserø No. 170 — Straadalsfos Rø. Mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 8: „Skjækerfjeld Distrikt“, bestaaende af Dele af Værdalens, Sparbu, Stod og Snaasens Herreder samt

hele Skeid Herred i norore Trondhjems Amt liggende indenfor 10 Juli. følgende Grændser: Mod Syd Nordgrændsen for Færen Distrikt fra Rigsgrændsen efter Værdalselven til Værdalsbroen, derfra mod Vest og Nord efter Hovedveien til Stentjær Bro og videre efter det fra Snaasenvandet kommende Vasdrag og Snaasen Vand til Jorstabelvens Udløb i samme; derpaa efter nævnte Elv, dens Arm Smja til store Jmsmenningen Vand, efter dette over Egge Tjern til og efter Vandet Grønningen og videre efter Vasdraget ud til Rigsgrændsen gennem Skjelbrede og Holbern Vande. Mod Ost Rigsgrændsen.

Distrikt No. 9: „Luru“ Distrikt, indbefattende Dele af Snaasens og Liernes Herreder i nordre Trondhjems Amt inden følgende Grændser: Mod Syd Rigsgrændsen fra Grændseros No. 184, Ringssjø Ros, til Holderen Vand; derfra videre efter Skjæterfjeldsdistriktets Nordgrændse til Snaasenvand. Mod Vest og Nord Snaasenvand til Granaelvns Udløb i samme, samt op gennem Snaasens Hoveddalføre efternævnte Vasdrag under Navnene: „Grana“, „Storaaselsen“, „Skjarva“ og „Geila“ til Sæteren Holmen. Derfra i ret Linie til Elvene „Luru“ og „Almas“ Sammenløb. Videre efter sidstnævnte Vasdrag til Ørvold Tjern, saa efter „Prestveien“ ned til vestre Ende af „Lal-Sjøen“ i Li samt følgende denne Sjø og „Sand-Sjøen“ til sidstnævntes nordøstligste Bugt. Derfra efter Kalvikbækken til Limandsviken ved „Kvejsjøen“ og over denne ud til Grændseros No. 193 „Kvejsjø Ros“. Mod Ost Rigsgrændsen ned til „Ringssjø Ros“.

Distrikt No. 10: „Sandøla“ Distrikt, bestaaende af Dele af Herrederne Li, Snaasen, Stod, Beitstaden, Klingen, Overhalden og Grong i nordre Trondhjems Amt med følgende Grændser: Mod Syd Nordgrændsen for Luru Distrikt fra Rigsgrændsen til Granaelvns Udløb i Snaasenvand, efter Snaasenvand til Gaarden Langhammer, efter Landeveien til Følling Gaard, begge i Følling Sogn, Stod Herred, og videre efter Forbindelsesveien med Beitstaden indtil Gaarden Heltuv, derfra efter Hovedveien til Gaarden Viken, begge i Beitstaden Herred, saa over inderste Bugt af Trondhjemsfjorden: „Hjelbotten“ til „Hjelosen“. Mod Vest Hovedveien over Randsalseidet, Ostgrændsen for Fosens Distrikt, samt Lynge og Ransjen Fjorde til Ransos. Mod Nord Ransjen Elv indtil Grøndalselvns Udløb i samme; videre efter Grøndalselven og dennes Arm Skrovasselsen til lille Skro Vand. Derpaa ret i Ost til Staldbvikselven og efter denne til Tunssjøen samt følgende denne Sjø til Tunssjø Kapel og videre efter Vasdragene i sydøstlig Retning til Rigsgrændsen omtrent Km. 1,0 i nord for Grændseros No. 196 „Linnebotn“ Ros. Mod Ost Rigsgrændsen sydovertil „Kvejsjø“ Ros.

Distrikt No. 11 A.: „Rorvik“ Distrikt, omfattende største Del af Rorviken Kapelsogn til Grong samt en Del af

10 Juli. Tunsho Kapelsogn til Vi i nordre Trondhjems Amt med følgende Grændser: Mod Syd og Vest Nordgrændsen for Sandola Distrikt fra Rigsgrændsen til Tunsho Kapel, derpaa efter Tunshoen til Tunsho-Norviken, efter Rådeveien over til Trolldviken ved Limingen Vand og efter dette til Norviken Kapel, efter Veien til Vægteren Vand, over dette til Vægterli Sæter. Derfra i ret Linie nordover til Sør-Namsenvands sydligste Bugt samt efter nævnte Vand op til Sundtangen mellem Sør- og Midtre-Namsenvand, derfra i Nordost til ca. 1,5 op i Fjeldet til en Stenmur, opsat i 1824 som Skillemærke mellem Brødrene Rils og Torfel Jonassønners Bygselftræfninger. Derpaa gaar Linien i samme Retning til Fjeldet Snotjelfbatten, derfra i ret Linie til Jengelvandets østre Bred, saa efter Rjyffeelven og Kvigvaselven eller Kviggjeldelven op til Amtsgrændsen mod Nordland over Kviggjeld. Mod Nord Amtsgrændsen fra Kviggjeld til Rigsgrændsen ved Grændseros No. 204 Jødnefoss. Mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 11 B.: „Smalfjeld“ Distrikt, indbefattende Jonas Olofsen Stinnerboms Bygselftræfning i Norvik og Trones Kapelsogne af Grong Hered i nordre Trondhjems Amt, med følgende Grændser: Mod Øst Norvikdistriktets Vestgrændse fra Kviggjeld til Sør-Namsenvand. Mod Syd efter nævnte Vand og Namsen Elv til Mellingelvens Udløb i samme. Mod Vest efter Mellingelven, Smalvaselven og Smalvandets til Sandstorbækkens Udløb i Vandet. Derfra i ret Linie over Bjørntjernet til Majavandets sydøstligste Bugt og videre efter Vandets østlige Bred til Amtsgrændsen mod Nordland. Mod Nord Amtsgrændsen.

Distrikt No. 12. „Trones“ Distrikt, indbefattende Trones Kapelsogn og en mindre Del af Norvik Kapelsogn, begge i Grong i nordre Trondhjems Amt inden følgende Grændser: Mod Syd Sandola Distrikts Nordgrændse fra Stalldviken ved Tunshoen til det Punkt ved Namsen Elv, hvor Grændsen mellem Trones Kapelsogn og Harran Annerfogn paa Vestfiden forlader Elven. Mod Nordvest og Vest efter nævnte Sognegrændse indtil søndre Rjølstadsfjeld samt efter Grændsen mellem Trones Kapelsogn og Høilandets Annerfogn indtil Kvernafjeldet og videre Herredsgrændsen mod Fjeldereid indtil Storfjeldets høieste Punkt, ca. 1 Km. nordnord for Ronsvandets nordøstligste Bugt. Distriktets Grændse mod Nordvest og Nord dannes fra sidstnævnte Punkt af Amtsgrændsen mod Nordland over Mesafjeldet og Majaklumpen til Majavand. Mod Øst dannes Grændsen af Smalfjeld og Norvikens Distrikts Vestgrændse indtil Tunsho-Norvik, derfra efter Tunshoen til Stalldviken saaledes, at Derne Gudfjelds og Lillefjelds i Tunshoen tilligger Trones Distrikt.

Distrikt No. 13: „Ekornen“ Distrikt, indbefattende Bemundvik Herred, Dele af Herrederne Grong, Overhalden, Fosnes, Fjeldereid og Fjeldereid med Derne Otterøen, Jøen og Elven eller

Elvelandet i nordre Trondhjems Amt inden følgende Grændser: 10 Juli.
Mod Øst og Syd Trones Distrikts Vestgrændse fra Kvern fjeld til
Nasmulsfossen samt videre Ransens Elv og Ransens Fjord. Mod
Vest og Nord ytre Folden fjord, Korsnesstrøm og indre Folden fjord
indtil Rongsmo Gaard og videre Kvernbækken op til Kvern fjeld.

Distrikt No. 14 A.: „Kolbotn“ Distrikt, indbefattende
Dele af Foldereid og Kolvereid Herreder, Nærø og Lefø Herreder
i nordre Trondhjems Amt samt Dele af Bindalens Herred i Nord-
lands Amt inden følgende Grændser: Mod Syd Skornen Distrikts
Nordgrændse fra Kvern fjeld efter Kvernbækken, indre Folden fjord,
Korsnesstrømmen og ytre Folden fjord, mod Vest Nærø sund og
Nordsjøen, mod Nord Nordsjøen, Røingen og Bindals fjord. Mod
Øst Bindals fjord, Aaen fjord og Aaen Elv samt Abjør Vand til
det Punkt, hvor Abjora Elv falder i Vandet. Derpaa i ret
Linie op til Resaafjeldets høieste Punkt og videre i sydlig og vestlig
Retning efter Trones distrikts Nordvestgrændse til Kvern fjeld.

Distrikt No. 14 B.: „Bigten“ Distrikt, bestaaende af
Bigten Herred i nordre Trondhjems Amt.

Nærværende Resolution træder i Kraft fra 1ste Oktober d. A.

Høieste Resolution

10 Juli.

af 10de Juli.

§ Medhold af § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og For-
andringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854
approberes efterstaaende Udkast som gjældende Reglement for
Brandvæsenets Ordning i Ladestedet Svelvik, Jarlsberg
og Larviks Amt, istedetfor det ved Høieste Resolution af 30te Ok-
tober 1857 approberede Reglement.

Reglement

for Brandvæsenets Ordning i Ladestedet Svelvik.

A. Om Brandredskaberne.

§ 1. For Kommuniens Regning vedligeholdes de til enhver
Tid fornødne og af Brandkontoret godkjendte Brandredskaber, for
Tiden:

- 4 Brandsproiter
- 4 Brandseil
- 2 Brandstiger
- 2 Brandhager

10 Juli.

16 Brandspand

2 Bandkar,

hvilke samtlige Redskaber opbevares i Sprøitehusene.

§ 2. Enhver Huseier skal til hvert ham tilhørende Baa-
ningshus anskaffe Brandspand af Væder eller Seildug i følgende
Forhold til Huset's Brandforsikringssum eller Skattetaxtsum:

Naar den ei overstiger, Kr. 500,00 2 Spand

" — — " 1000,00 3 —

" — — " 3000,00 4 —

" — — " 5000,00 6 —

og fremdeles 1 Spand for hvert fulde overstigende 4000 Kr.

Spandene skal være forsynet med Huset's Brandnummer.

Til hvert Brandnummer skal desuden anskaffes en Brandstige,
der er saa lang, at man ved den let kan bestige Huset's Tag, og
som er forsynet med Jernpigge i den nedre Ende, samt en Brand-
hage afpasset efter Huset's Høide og videre en Glaslygte.

Alle disse Redskaber bør opbevares saaledes, at de er let til-
gængelige. Forsaauidt de ved de aarlige Visitationer ei befindes
tilstede i forsvarlig Stand, skal de anskaffes for Eierens Regning,
forsaauidt ikke denne har gjort det inden en ham given Frist.

B. Om Brandvæsenets Bestyrelse og Organisation samt Tjenestgjøring.

§ 3. Brandvæsenets Anliggender varetages af en overens-
stemmende med Lov af 26de August 1854 organiseret Brandkom-
mission, hvorhos det embedsmæssige Tilsyn med Brandvæsenet føres
af Magistraten.

§ 4. Branddirektøren har Befalingsmyndighed over det hele
Brandkorps. Han skal have Indseende med Orden og Disciplin
inden Korpsen, paase, at alt fornødent Materiel findes i god og
brugbar Stand, samt under al Tjenestgjøring føre Kommandoen.
Han har at føre følgende af Magistraten autoriserede Protokoller:
en Forhandlingsprotokol, en Protokol til Brandvisitationer samt en
Regnskabsbog og en Hovedrulle. Udgifterne ved Protokollers An-
skaffelse samt til Skrivemateriel m. m. bestrides af Brandkassen.

§ 5. Til at fungere som Branddirektør i dennes Forsald
bestikkes af Brandkommissionen en Brandassistent. Han har at
gaa Branddirektøren tilhaande i Udførelsen af de ham paahvilende
Forretninger.

§ 6. Alle i Ladestedet boende tjenestdygtige Mænd fra 16
til 60 Aars Alderen er pligtige til at gjøre Tjeneste ved Brand-
væsenet undtagen Embedsmænd og Formændene samt Læge og
Apotheker. De indrulleres af Brandkommissionen, der danner Ses-
sionsbestyrelse og som i dette Viemed afholder Sessjon ordentligvis
en Gang om Aaret i Januar eller Februar Maaned og ellers saa
ofte, den finder det fornødent.

Ved Sesssionerne bestemmes, til hvilken Afdeling hvert enkelt 10 Juhl. Mandſkab ſkal henhøre.

§ 7. Brandkommiſſionen beſtiller en Sproitekommandør til hver Sproite; han har at føre Kommandoen over hver ſin Sproiteafdeling.

§ 8. Brandkommiſſionen beſtiller 4 Rodemeſtre, der har at føre Fortegnelse over de til Tjeneste ved Brandkorſet pligtige Perſoner inden hvert dem af Brandkommiſſionen tildelt Diſtrikt af Ladeſtedet, ſamt at være tilſtede ved Sesssionerne med ſaadanne Fortegnelſer og være Kommiſſionen behjælpelig. Rodemeſtrene har derhos efter Branddirektørens Ordre at tilſige de Tjenestpligtige eller Indrullerede til Sesssionen eller andre Møder. I Sproitekommandørens Forſald overtager de hans Funktioner paa Brandſtedet eller ved Øveſerne.

§ 9. Brandkorſet inddeles i:

- I. Sproiteafdeling,
- II. Vandlangingsafdeling og
- III. Seil- og Redrivningsafdeling.

§ 10. I Branddirektørens Forſald overtages hans Funktioner paa Brandſtedet, med Mandſkabernes Øvelse, ſamt under Brandviſitationen af Brandaſſiſtenten. Branddirektøren har i Tilfælde af Forſald eller Vortreise betimelig at melde dette ſaavel for Brandkommiſſionen ſom for Brandaſſiſtenten. Brandaſſiſtenten maa ikke være fraværende fra Ladeſtedet uden betimelig forud at have anmeldt dette for Branddirektøren; vil denne ſidſte i nogen længere Tid være fraværende, har han at indhente Magiſtratens Samtykke.

De fornødne Befalingsmænd iøvrigt ved de forſkjellige Afdelinger beſtilles af Branddirektøren.

§ 11. Samtlige ved Brandvæſenet anſatte Befalingsmænd bør i Tjenesten bære et Tegn, hvilket nærmere beſtemmes af Brandkommiſſionen.

§ 12. Enhver Befalingsmand eller Kommandør fører en ſærſtikt Rulle over de til hans Afdeling hørende Mandſkaber, ſamt har at paſe, at det til Afdelingen hørende Materiel er i god og brugbar Stand.

De ſkal have noie Indſeende med, at Underordnede nøiagtig opfylder de dem paahvilende Pligter, og til Branddirektøren uopholdelig anmelde Mangler, Uordener eller Pligtforſømmelſer, der maatte komme til deres Kundskab.

§ 13. I Ildbrandſtilfælde har ſamtliche ved Brandkorſet anſatte Mandſkaber, naar Baadeild af dem maatte bemærkes eller Brandalarm høres, uopholdelig at fremmøde ved Sproitehuſet og ſøge de til deres Afdelinger hørende Redſkaber tilſtedebragt paa Brandſtedet, idet enhver ſnareſt muligt melder ſig for ſin nærmeste

10 Juli. Foresatte. Skulde lovligt Forfald være til Hinder for Fremmøde, maa Anmeldelse derom snarest ske til den samme.

§ 14. Brandforpsets samtlige Mandskaber har i Tjenesten uvægerlig at rette sig efter sine Foresattes Befalinger og iøvrigt at udvise et ordentligt, sømmeligt og paalideligt Forhold. Paa den anden Side paaligger det ogsaa Vedkommendes Foresatte ikke at misbruge sin Myndighed. Ingen maa i Ildbrandstilsælde eller under Øvelse forlade sin Post uden Branddirektorens Tilladelse.

§ 15. Mandskaberne er i Ildbrandstilsælde pligtige til at lade sig kommandere fra den ene Afdeling til den anden.

§ 16. I Brandtilsælde afgjør Branddirektoren selvstændig, hvad der fornødiges; dog har han, forinden nogen ikke antændt Bygning nedrives, derom at samraade med Magistrat eller Formandskab, forsaavidt de er tilstede og iøvrigt Omstændighederne ikke maatte nødvendiggjøre øieblikkelig Forpøining.

§ 17. Det paaligger Brandkommissionens Formand eller i hans Forfald Branddirektøren at sammenkalde Kommissionen saa ofte, han finder det fornødent, at lede Forhandlingerne og indføre det passerende i Forhandlingsprotokollen samt at paase Overholdelsen af dette Reglement og at anmelde Overtrædelser af samme.

§ 18. Branddirektøren bringer i Forslag Anstæffelse af de Brandredskaber, som ansees nødvendige. De med deres Anstæffelse forbundne Omkostninger udredes af Brandkassen eller Bytassen efter Kommunebestyrelsens Beslutning.

C. Almindelige Bestemmelser.

§ 19. Enhver, som først opdager Waadeild, er pligtig til strax at gjøre Brandalarm samt at varsele Branddirektøren.

Enhver Huseier er i Ildbrandstilsælde forpligtet til paa Forlangende af en af Brandvæsenets Befalingsmand at udlevere til Afbenyttelse paa Brandstedet de til deres Gaard hørende Brandredskaber, dog mod Erstatning af Kommunekassen i Tilsælde nogen af disse Gjenstande ved Auledningen maatte forkomme eller bestadiges; Befalingsmanden har imidlertid at paase, at bemeldte Gjenstande forsvarlig behandles og efter Afbenyttelsen tilbageleveres.

Enhver, der inden Ladestedet er i Besiddelse af Heste, Vandskar eller Seil, er mod lignende Ret til Erstatning forpligtet til paa Branddirektorens Forlangende at bistaa dermed til Ildens Slutning.

§ 20. Branddirektøren skal ikke kunne formenes i Ildbrandstilsælde samt under Øvelser at benytte Vand af de inden Ladestedet værende private Brønde eller Vandledninger.

§ 21. Enhver, som er nærværende ved Brandstedet, er forpligtet til, om forlanges af Branddirektøren eller andre Befalingsmænd, at yde saadan Bistand, som efter Omstændighederne fornødiges.

§ 22. Enhver, hvis Nærværelse paa Brandstedet er til

Ginder for Slutningsarbeidet, er forpligtet til efter Paalæg af en 10 Juli. af Brandvæsenets Befalingsmænd at fjerne sig, ligesom Jærdsel sammesteds ikke maa finde Sted, medmindre den staar i Forbindelse med Ildsvaaden. Politiets Funktionærer skal hertil yde behørig Bistand.

D. Om Brandvisitation.

§ 23. Mindst en Gang aarlig skal Brandvisitation i Lædestedets Huse foretages. Den udføres af Branddirektøren eller i hans Forfald af Brandassistenten som Formand i Forening med 2 Mænd, hvoraf mindst 1 bygningstyndig, hvilke dertil vælges af Kommunebestyrelsen.

Den ansatte Feier er derhos pligtig til paa Opfordring at bistaa med Visitationerne. Under disse paasees noie, at alle til Ildssikkerhedens Fremme sigtende Bestemmelser angaaende Brand- og Bygningsvæsen er iagttagne, navnlig at Ildstederne af ethvert Slags samt dertil hørende Piber, Rør og andet Tilbehør er i god Stand.

Forefundne Mangler anføres i en dertil af Magistraten autoriseret Protokol, som af Visitatorerne underskrives for hver Dag, som Efterhynet varer. Vedkommende gjøres opmærksom paa Manglerne med Paalæg om strax at rette disse, senest inden en bestemt angiven Frist. Naar denne Frist er udløben, paasees det ved en Efterbesigtelse, hvorom fornødne Oplysninger tilføres Protokollen, at Manglerne er afhjulpne. Befindes Manglerne ikke at være rettede, kan Branddirektøren foranstalte den fornødne Rettelse paa Vedkommendes Bekostning eller i Vægringstilfælde efter Politiets Tiltale.

E. Om Feiervæsenet.

§ 24. Brandkommissionen ansætter en Skorstensfeier for den af Kommunebestyrelsen bevilgede Løn.

Han ansættes paa 3 Maaneders Opsigelse, men kan fjernes strax, hvis han viser sig forsummelig.

§ 25. Feieren har for den fastsatte Løn at besørge Feining af alle Slags Ildsteder med Skorstenspiber, Rørpiber, Raskelovne med Rør mindst 4 Gange i Vinterhalvaaret og 2 Gange i Sommerhalvaaret.

Feierens Pligter bliver at fastsætte i en særskilt Instrux, der udarbejdes af Brandkommissionen og undergives Amtmandens Approbation.

Uanset hvilken Bestemmelse der i Henhold til Foranstaaende maatte blive fattet om Feiningens Hyppighed, har Brandkommissionen til enhver Tid Afgang til, om den finder fornødent, at fore-
skrive endnu hyppigere Feining for Piber og Ildsteder, der paa

10 Juli. Grund af stærkere Brug er mere end sædvanlig udsatte for at tilfødes.

§ 26. Feieren har at varfle Vedkommende Dagen forud om sin forestaaende Ankomst. Han har i en dertil af Brandkommisjonen anskaffet Protokol at indføre, hvilken Dag Feiningen er foretaget, og saavidt muligt for hver Gang faa Tilforflen forshynet med vedkommende Eier eller Behoers Underskrift.

En Gang om Maaneden forevies Protokollen for Branddirektøren, der er Feierens nærmeste Foresatte.

Under Feiningen har han stadig at have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorvidt Skorstenen eller Rørpiber samt Ildsteder iøvrigt er i forsvaerlig Stand; opdages nogen Feil, har han strax at gjøre Eieren opmærksom derpaa samt at gjøre Anmeldelse derom til Branddirektøren, forat Feilen uden Ophold kan blive paaæet rettet.

§ 27. Forordrer Huseierne hyppigere Feining, pligter han paa Forlangende at udføre den mod en Godtgjorelse af 20 Ore for 1-etages Skorstens- og Rørpibe og 10 Ore for hver paafølgende Etage.

For 2-etages Kaffelovne 15 Ore med 5 Ore for hver overstigende Etage.

F. Om Omgang med Ild og Lys samt Opbevaring af ildsfarlige Gjenstande.

§ 28. I Værfsteder og andre Rum, hvor Trævarer forarbeides eller lignende brændbare Materialier opbevares, maa kun bruges Lampe med Glas.

§ 29. Tobaksrøgning maa ikke finde Sted eller bart Lys eller Lampe benyttes i Stald, Fjøs eller andre Rum, hvor let antændelige Varer opbevares. Bart Lys, Lampe eller Gløder i utilsluttet Kar maa ikke bæres ud mellem Husene. Ved, Klæder og deslige maa ikke lægges saa nær Dør eller Ildsted, at Fare derved kan opstaa. Olieklæder maa ikke henlægges sammenpakkede, men op-hænges saaledes, at Selvantændelse ikke kan ske.

§ 30. Hø, Halm, utærsket Korn samt Beholdninger af Gamp, Lin, Stry, Terpentint, Fyrstikker, Røver, Tjære, Svovl, Salpeter og andre letfængende Stoffe maa ikke opbevares, hvor Ild benyttes eller bart Lys bruges. Dog kan der i Krambod have indtil 6 Liter Terpentint, 4 Kg. Salpeter, 5 Gros Fyrstikker og 5 Kg. Krudt, naar Opbevaring sker i Vlik- eller Jernfasker med Laag. Salg eller Behandling af Krudt maa kun foregaa ved Dagslys.

§ 31. Afse og andet Affald fra Ildsteder maa ikke henstaa i Trækar eller henlægges, uden at man har forvisset sig om, at hver Onidt er sluttet.

§ 32. Røgning af Beg, Tjære, Tran og Olie maa ikke foregaa uden i særskilt dertil indrettet Bygning og paa saadant Sted, som af Brandkommisjonen tillades.

§ 33. Kjølhaling med Brænding af Skibe maa alene fore- 10 Juli.
gaa paa Steder, som af Brandkommissionen dertil anvises.

§ 34. Fra alle Værksteder, hvor Træarbejde foregaar, maa
Spon og lignende Affald udbringes saa ofte, at ikke Ildsfare ved
Ophobning af saadant kan opstaa.

§ 35. Træmaterialier maa ikke henlægges paa Steder, hvor
Brandkommissionen forbyder saadant.

§ 36. Adkomsten til Brandvaag i Drammensfjorden maa
ikke spærres for Brandvæsenet.

§ 37. Af Politimesteren befitkes efter Forslag af Formand-
skabet og Brandkommissionen med en af Kommunebestyrelsen bevil-
get fast aarlig Løn 2 Brandkonstabler, som tillige skal fungere som
Politi, hvis Pligter fastsættes ved en af Politimesteren efter Over-
læg med Brandkommissionen udsærdiget Instrux.

§ 38. Bøder, som ifølge dette Reglement ilægges Rogen,
tilfalder Brandkassen.

§ 39. De nærmere og mere specielle Forskrifter, som maatte
fornødiges angaaende Brandmandskabernes Tjenestgjøren m. v., fast-
sættes af Brandkommissionen i en særegen Instrux, der undergives
Amtmandens Approbation.